

25. mars 2007

ORGAN FOR MENTAL, SOSIAL OG ØKONOMISK NYORIENTERING

Kr. 25,-

72. årgang

Nr. 3

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn
VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk
VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Judasøkonomi

Det nærmet seg påske. Yppersteprestene og de skriftlærde er ute etter Jesus Kristus for å få slått ham i hjel.

Gunnar R. Hagen.

Jesus og disiplene befinner seg nå i Betania og har tatt inn hos Simon Pottemaker. De satt til bords og snakket sammen da en kvinne trådte inn med en alabastkrukke fylt med en kostbar Nardussalve. Hun åpnet krukken og helte den velduftene salven utover Jesus hode. Dette så Judas og i sinne spurte han henne krast hva dette spill av kostbar salve skulle bety når salven kunne blitt solgt for over 3 hundre penninger og pengene gitt til de fattige. Dette sa han ikke fordi de fattige lå ham på hjertet, men fordi han var forvalter, en kasserer for disippelflokkens felles pengepeng. Han var også kjent for å fristes til å stjele fra pungen etter som det passet ham.

Jesus sier til Judas: "Hvorfor plager du denne kvinne? La henne være!" Det kvinnen gjør mot meg er å salve meg til min begravelse i morgen. De fattige har dere alltid hos dere, men meg har dere snart ikke lenger. En satans tanke slo nå ned i Judas fantasi: ("Det er også andre måter å tjene penger på!") Og med et trassig blikk forlot han huset og gikk hastig avsted til Jerusalem og videre opp til yppersteprestens hus for å tilby seg å forråde Jesus.

For yppersteprestene kom ideen ganske beleilig da de nylig hadde besluttet å likvidere Jesus og de ga, med stor tilfredshet. Judas 30 skinnende sølvpenge kontant.

Da Jesus og disiplene noe senere forlot pottemakerens hus spurte de Jesus hvor de skal ete påskelammet? Han bad da Peter og Johannes om å

gå i forveien til Jerusalem. Med sin synskhet, kunne Jesus i sin fantasi se på forhånd og fortelle dem hvilket hus de skulle gå inn i og sa: "Når dere kommer frem skal dere møte en mann med en vannkrukke og det huset mannen går inn i skal dere følge etter og der skal dere spørre etter husrom." De gjorde som Jesus hadde forutsagt og møtte verten i huset som henviste dem opp til en stor sal i loftetasjen.

Senere kom Jesus og de andre disiplene frem til Jerusalem og samlet gikk de opp og satte seg til bords. Men før de begynte måltidet gikk Jesus bort å fylte et fat med vann og han gikk så rundt til de 12 disiplene og vasket deres føtter. Og sa: "Når jeg nå har vasket deres føtter er dere alle skyldig å vaske hverandres føtter. Dere er nå rene, men ikke alle." Jesus tenkte og så alt i fantasien hva Judas allerede hadde stelt i stand.

En stund etter de hadde begynt måltidet sier Jesus, rystet i ånden, "En av dere skal forråde meg". Disiplene spør nysgjerrig hvem det er? Jesus sier: "Det er ham jeg gir dette brødstykke". Og gir det til Judas. - "Herre, det er vel ikke meg" spør Judas og reiser seg fra bordet og går ut i kveldsmørket.

Etter måltidet sang de den rituelle lovsang og gikk ut mot Oljeberget over bekken Kedron og inn i Getsemane hage til en dramatisk natt i evning.

Dette ovenfor lettsiterte sitat fra Mark, ev. 14 kap. er ment som et lite overblikk frem til Judas Iskariots svik mot Jesus og den falske pengeverdi han ble tildelt å representere.

Det brødstykket Jesus ga til Judas, kan godt være synonymt med Jesus fristelse i ørkenen "Du skal ikke gjøre steiner om til brød.". Jesus kunne da i dette tilfelle ha sagt til Judas: "Du skal ikke selge sannheten for penger." (brød)

For den ubevisste Judas var hans svik ensidig rettet mot en Jesus, sett på og betraktet som en ren fysisk, kjødelig person. Noe som de aller fleste mennesker sannsynlig også tror og mener. At han er og var den psykologiske verdensfrelser hadde Judas ikke det minste begreper om.

Men den ubevisste og pengeglade Judas ble nå tilegnet den utakkemlike, men allikevel så betydelige livsoppgave å være et levende eksempel av den falske og ubevisste verdensøkonomi. Her kalt "Judasøkonomien." Judas ubevisste økonomiske drifts tro og tenkemåte mot den bevisste Jesus sanne og evige totalitetsøkonomi.

Menneskets sterke lyst til penger, glitter og makt skriver seg fra den ennå ubevisste økonomiske drifts i mennesket psyke. Og det ble mot denne blinde drifts pengedyrkelse og samfunnsoppløsende krefter Jesus, først og fremst, talte i mot og ofret sitt liv for. Det går, som den berømte tråden, gjennom hele hans levende liv og uttrykte psykiske fantasi og tenkemåte.

Allerede fra hans fødsel av (i tidens fylde) ble han "konfrontert" med Keiser Augustus tvangsinnføring av manntallsystemet for skattelegging. Et økonomisk destruktivt maktsystem vi fremdeles slaver under.

Jesus aller første mentale opplevelse i fantasien var fristelsen i ørkenen "Du skal ikke gjøre steiner (penger) om til brød" "Samle eder ikke skatter på jorden" gir Jesus tydelig uttrykk for da han begynte sin forkynnelse. Han sier også: "Du kan ikke tjene både Gud og Mammon. - "Jesus og den rike mann" - Og fra hans fantasifulle liknelse: "Det er lettere å tre en kamel gjennom et nåløye, en for en rik å komme inn i Guds rike" osv. I en fysisk aktiv handling opptre han slik for første

og eneste gang: "Etter den oppsiktsvekkende rideturen på eselet i inntog i Jerusalem gikk Jesus bort til templet og laget seg en pisk og gikk deretter inn i templet og begynte å drive ut de som solgte og kjøpte i templet. Han smalt markert med pisen og tippet om bankvesenets bord og veltet handelsstandens stoler og ropet med høy røst: "Er det ikke skrevet: Mitt hus skal kalles et bedehus, men dere har alle gjort det til en røverhule. Et sted for tyvpakk."

Hvor mange millioner av åndsforlatte Judaser sitter i flokkevis tettepakket rundt om i all verdens banker og børser som selger og kjøper papirpenger som det var nybakt brød? Og hvor mange millioner av ubevisste Judaser arbeider der rundt omkring i all verdens handelshus for livet med kjøp og salg for pengenes skyld?

Hele menneskeheten, over 6 milliarder individer, lever nå sammen i en helt ubevisst evig strid på liv og død om penger til det daglige brød.. En splittet menneskehet i en forgiftet røverhule med sykdom, nød, mord, voldtekt, krig, bankvesen og handelshus, skatter, renter og avgifter og naturkatastrofer osv. og millioner i en sinnssyk åndsløs overflod.

Det er "Judasøkonomien", styrt av verdens ubevisste Judasøkonomer som nå rår og hersker med hele verdenspsyken. Pengeverdien foran menneskeverdien.

Et lite tilsidesprang her til Thomasevangeliet hvor den bevisste disippelen Thomas sier: (helt motsatt av hva den ubevisste Judas tenker) sitert etter hukommelsen: "Hvis du bevisstgjør deg din psykiske drift /Totalitetsøkonomien, vil den frelse deg". - "Hvis du ikke bevisstgjør deg din psykiske drift, Totalitetsøkonomien, vil den drepe deg." Sitat slutt.

Derfor sier Jesus videre: "Ve Eder rike! I har allerede fått eders trøst".

Når Jesus metter de 5 tusen mann, (kvinner og barn) benytter han seg jo av Totalitetsøkonomiens velsignelser.

Denne skildring av "Judasøkonomien", ubevisst fiktivøkonomi, utdrettet og skilt fra menneskets egen psyke og totalitetsøkonomi, går igjen hos menneskene, som nevnt, fra Keiser Augustus manntals registrering for skattelegging og til Judas Iskariot, (med de 30 sølvpenge skjult under kjortelen,) med et kalt kys fullendte sitt svik mot Jesus.

Ja, var det ikke 2 personer til med i dette over 3 år lange psykiske dramabilledet? Den ene var den meget rike mann fra Arimatea, med navn Josef. Det var han, (med tillatelse fra Pontius Pilatus,) som løstnet Jesus fra korset og tok han ned og svøppte ham inn i et linklede. Den andre var Rådsherren Nikodemus, med sine salver, var også med der. (Det var han som i skjul av nattermørket oppsøkte Jesus.)

Begge to, den ene som representant for fiktivøkonomi og den andre, som representant for de som gjør "Guds lov til ingenting" er fysisk til stede og begraver Jesus. - Er det ikke merkelig og tankevekkende at det er jo de samme krefter vi mennesker i dagens verden, bevisst eller ubevisst, opplever og slaver under. Disse to sentrale verdens makter kontrollerer og opprettholder bevisst og fortsatt den psykiske begravelsen av Jesus. Alt dette, selvsagt, er for å holde vår Frelser, mest mulig skjult og anonymt for mennesket og for å forhindre menneskepsyken i å nå frem til bevissthet om hvem de to sentrale formørkede verdensmakter er. Og for å forhindre mennesket mentale oppstandelse fra graven, det ubevisste og til totalitetsøkonomien psykiske bevissthet og frihet fra "Judasøkonomiens" trengsel, nød og begravelse.

Sommertreff i Bergen

Nyorienteringsbevegelsen etter samfunnsforskeren Bertram Dybwad Brochmann arrangerer treff på Kafé Magdalena, Kong Oscarsgt 5, 25/7-29/7. Motto: Bare en ny biologisk tenkemåte kan redde oss fra klimakatastrofen. Til det trenger vi en ny økonomisk samlivsform som rommer plass til likeverd, autensitet, ansvar og integritet

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis

Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
tlf. 756 42 754

E-post: dagoj@online.no
redaktør

Grunnlagt
1931

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Med i redaksjonen

Astrid Strømme
Indre Sædal 16,
50 44 Nattland

Aase Brenne
Utløbakken 43
5260 Indre Arna

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgironr.: 0532.08.40645

Internett: www.samfunnsliv.no

Redaktører 2007

JANUAR: Dag Ove Johansen
FEBRUAR: Astrid Strømme
MARS: Dag Ove Johansen
APRIL: Astrid Strømme

MAI: Dag Ove Johansen
JUNI: Astrid Strømme
AUGUST: Dag Ove Johansen
SEPTEMBER: Astrid Strømme
OKTOBER: Dag Ove Johansen
NOVEMBER: Astrid Strømme
DESEMBER: Dag Ove Johansen

LEDER -

Samfunnsliv anno 2007

Det er gjort et veldig løft i forbindelse med oversettingsarbeidet av B. D. Brochmanns bøker "Kunsten å lese Bibelen" og "Kristus i samfunnet" til engelsk. I tillegg til det formidable arbeidet Lynne Hippler har gjort, er etterkontroll av manus, korrektur og kontroll av språk og terminologi meget tidkrevende. Dessuten er begge bøkene på nytt skannet inn i norsk versjon med tanke på nyttegitelser i bokform.

"Kunsten å lese Bibelen" er nå lagt ut i sin fulle lengde på engelsk på Samfunnslivs nettside. Den norske versjonen av samme bok legges også etter hvert ut på internett. "Kristus i samfunnet" er så godt som ferdigskannet, men det er et stort arbeide å overføre fra skannet versjon til en godt leselig og oppsatt versjon som kan brukes som grunnlag for trykking. Her gjenstår dessuten vasking av det språklige. Det er nødvendig å modernisere noe av språkbukken – endre fra hvorledes til hvordan, f. eks. Deretter skal manus overføres fra vanlig tekstdokument til en såkalt pdf-fil slik at et boktrykkeri får en lettere oppgave i forbindelse med trykkingen.

Planen er at den norske og engelske versjonen av "Kunsten å lese Bibelen" skal først ut på bokmarkedet. Dette håper vi kan skje i løpet av dette året. Fremdeles gjenstår noe finpussing av språket – altså en vasking av manus, som det heter i forlagsbransjen.

Det neste prosjektet er en oversettelse av G.E. Bondes "Totalitetsøkonomien" til engelsk. Det er fortsatt vår oversetter Lynne Hippler som skal foreta dette arbeidet.

Jeg vil oppfordre leserne av Samfunnsliv å benytte seg av anledningen til å skaffe seg nyoppdaterte versjoner av de to nevnte hovedverkene til B. D. Brochmann når de er klare for salg. Først ute blir altså den norske og engelske versjonen av "Kunsten å lese Bibelen".

I tillegg vurderer vi stadig økonomien m.h.t. utgivelsen av selve avisen. Den er fortsatt meget stram. I tillegg til trykking kommer dessuten nærmere 50 000,- kr. årlig i portoutgifter. Det har lenge vært mulig å kjøpe annonseplass i avisen, men som leserne selv kan observere, har det vært svært lite av betalt annonsering i Samfunnsliv.

Jeg vil derfor oppfordre våre abonnenter og andre lesere om å tipse aktuelle bedrifter, organisasjoner, selskaper, forretninger osv. om å annonsere i avisen vår. Det vil hjelpe betraktelig på avisøkonomien. Prisene for annonseplass står alltid på siste side av avisen, nederst i høyre hjørne.

Det er også en mulighet for å gå ned på antall utgivelser i året fra 11 til 6, men likevel beholde omtrentlige sideantall og stoffmengde. Dette vil gi store besparelser både m.h.t. trykkeutgifter og ikke minst portoutgifter. Dette er noe vi får komme tilbake til i forbindelse med 2008-årgangen, hvis det blir aktuelt.

Abbonentantallet har holdt seg jevnt de siste årene. I det siste har det kommet inn flere e-poster til redaktøren fra mennesker som har lest avisen på internett og som ønsker et prøvenummer og senere abonnement. Dette er lovende. Likevel vil vi oppfordre abonnentene til å reklamere for avisen overfor slekt og venner og oppfordre dem til å prøve et abonnement.

Dag Ove Johansen

Brev fra BDB-interessert

Kan noen hjelpe til med å skaffe Arnold Forbergskog de opplysninger han trenger ang. BDB's rolle i gamle Velfjord kommune på Helgeland – der folk stemte mann av huse for Samfundspartiet i 1930-årene?

Denne eposten fikk redaktøren av Samfunnsliv forleden fra Mosjøen:

Hei. Dag

Jeg er i ferd med å skrive et innlegg i "Årbok for Helgeland 2007"

Bakgrunnen for innlegget er min interesse for Brochmannbevegelsen (Bb) som var meget sterk i gamle Velfjord kommune.

Jeg vil søke å fine om det var noen forbindelse mellom bevegelsen, "Det brukkne gevær" og pasifismen i Velfjord sett i lys av Bb.

Jeg er også interessert i historisk faktamateriale som kan være med å

belyse Bb store gjennomslag i Velfjord i mellomkrigstiden.

Jeg har lenge undres hvorfor Bertram Dybwad Brochmann og hans teorier har fått en så beskjeden plass i leksika og historiske oppslagsverk.

Kan du se en sammenheng mellom Bertram Dybwad Brochmann's lære og den tilslutning SF fikk i Velfjord/ Brønnøy etter danselsen tidlig 60 tall?

Det hadde vært fint å få innspill,

men jeg poengterer at disse må være opplysende -informative og ikke av agiterende karakter.

Jeg imøteser med interesse ditt eventuelle bidrag

Arnold Forbergskog
Fearleys gt 41
8657 Mosjøen
Tel mob 4156638 hjem
75170912

UNDERLIG FRA FRP

En internasjonal klimarapport underskrevet av 2500 forskere underkjennes av Frp i Norge. Derimot godtar samme parti uttalelsene fra en enkelt "forsker" som Karsten Adriansen som hevder at samene ikke er urbefolkning i Finnmark.

Frp: to skritt frem og tre tilbake....

DOJ

SAMFUNNSLIV for 10 år siden

Angsten for oljerikdommen I gapestokken på NRK

av Anders Ryste

For noen år siden fikk jeg den store ære å få være med på et program på NRK. Kjetil Gravir ledet en samtale mellom professor Arild Håland og meg. Programmet skulle omhandle det som vi kaller ressursøkonomien. Den kjefthage Håland fikk imidlertid snudd samtalen fra å være en utdypning av nevnte spørsmål til å bli nærmest en skvalder om rådende pengeøkonomi.

Imidlertid, når det i dag pumpes opp så mye olje fra havbunnen og selges til kontinentet at det tilflytter landet i overflod av pengeformue, er det all grunn til å ta frem igjen hva ressursøkonomien representerer. Diskusjonen dreier seg likevel om hvor tallformuen skal plasseres, så den gir store renter. I Øst gir den størst rente, men der er risikoen for fremtidig tap større enn i Vest. Så diskuterer man pengerenten og overser utnyttelsen av oljeressursene for de fødte og ennu ufødte.

La det være tindrende klart. Oljen er en del av de ressurser landet vårt trenger for å leve. Men vi har andre og flere ressurser. Vi har fisk og vi har industri av så mange slag. Det er den forskjellen på dette og den form for økonomi som finansministeren henger fast i, at ressursøkonomien er i kraft av seg selv, noe Håland ikke forsto noe av tilliks med Stoltenberg. Pengeøkonomien er i kraft av subjektive politiske vedtak og bestemmelser. Pengerenten som oppfattes som et stykke virkelighet, flyr opp og ned alt etter pengesalget på børsene, uten at det et øyeblikk ramler de pengetroende inn at dette er en tilsvarende diskusjon og praksis som da man i middelalderen for ramme alvor trodde at englene kunne fly. De kvite med sine kvite vinger fløy høyest, de sorte med sine sorte ble tapere.

Middelalderministrene lever og regjerer fremdeles på finansplanet og ve dem som tar til latteren. Pengerenten kan tas bort og settes på. Pengene yngler nok ikke. Fisken i havet yngler, oljen fremskaffes av naturen gjennom tiden. Realrenten må ikke forveksles med fiktivrenten.

Angsten for at det kan gå ad dundas med store pengebeløp i verdens banker er reell. Oljen under havflaten er ingenting å engste seg for. Samfunnene i alle land teknifiserer og differensierer sin produksjon. Noe som skaper vareoverflod til tusen. Dette igjen stanser salget, stopper hjulene, gjør arbeiderne ledige, trykker børsene og bringer land og banker til konkurs så selv den velutdannede norske finansministeren vil bli sittende igjen med skjegget i postkassa.

Da var det bedre at pengeformuen ble omsatt etter hvert til gagn for det levende liv. Skjer ikke dette vil angsten for fremtiden overstige gleden ved å være blitt verdens rikeste land.

Sommertreff 2007

på Kafe Magdalena, Kong Oscarsgt. 5

«Det nye vil bli båret fram av mennesker med den samme fellesinteressen»
(Totalitetsøkonomien, G.E.B. 1966)

Onsdag den 25. juli:

- Kl. 15.00: Åpning v/A. Strømme
Kl. 15.15: Foredrag av gårdbruker Oddmund Gullteig:
«Livsriktig samfunnsøkonomi og samfunnspsykologi må snarest bli en realitet i samfunnenes konstitusjoner før menneskeheten og jordkloden kollapser fullstendig!»
Kl. 16.30: Foredrag

Torsdag den 26. juli:

- Kl. 10.00: Foredrag av veileder Lilly Hausberg:
«Alt dreier seg om bevissthet. Bare et bevisstløst menneske kan finne på å såre og skade et annet menneske»
Kl. 12.30: Sightseeing
Kl. 15.00: Foredrag av skogarbeider og dikter Armand Nyhus:
«Menneskeverdi og et desentralisert samfunn»
Kl. 16.30: Foredrag av Julija P. Lande:
«Mobbing, dysleksi, AD/HD, ADD, flerspråklighet og andre relasjonsvansker i skole og arbeid. Holistisk undervisning.

Fredag den 27. juli. Kulturdag:

- Kl. 10.00: Guidet byfjordtur.
Kl. 12.30: Omvisning på Bryggen. (?)
Kl. 18.30: Foredrag
Kl. 20.00: Alt er psykologi. Foredragsholderne oppfordres til å lese egne dikt.

Lørdag den 28. juli:

- Kl. 10.00: Foredrag
Kl. 13.00: Foredrag av redaktør og lektor Astrid Strømme:
«Klimatrusselen – hva er de egentlige årsakene?»
Svaret er en ny biologisk tankegang, en økonomisk samlivsform, samt i likeverd, integritet, autensitet og ansvarlighet i psykiske og sosiale relasjoner. Borgerlønn.

Med forbehold om endringer
Gratis adgang

Arr. Nyorienteringsbevegelsen, info: 55 59 09 89

Sommertreff 2007 på Kafé Magdalena

25/7 – 29/7

Skansen pensjonat ligger så og si like ved Kafé Magdalena (2 – 4 min. unna). Pensjonatet er et sjarmerende, gammelt hus som ligger i rolige og vakre omgivelser med en fin utsikt over byen.

Pensjonatet har 7 rom og 4 leiligheter med tilsammen 20 senger. Pensjonatet har lagt mer vekt på en hyggelig atmosfære enn på luksus.

Frokost blir servert i frokostrommet når du måtte ønske, helst etter kl. 07.00 og før kl. 10.00. Skal du avgårde tidlig, kan vi lage

matpakke til deg. Etter en travel dag kan du slappe av i dagligstuen med aviser, bøker, musikk eller fjernsyn.

Middag serveres som ifjor på Kafé Magdalena.

Påmelding så snart som mulig.

Helst skriftlig til:

Astrid Strømme

Indre Sædal 16

5098 Bergen

Tlf. 55 59 09 82

(best morgen/kveld)

Priser for 2007

Enkeltrom	kr 375 eller 425 (inkl. frokost)
Dobbelrom	kr 600 (2 pers. inkl. frokost)
«Balkongrommet»	kr 700 (2 pers. inkl. frokost)
«Liten leilighet»	kr 750 (2 pers. inkl. frokost)
«Stor leilighet»	kr 750 (2 pers. uten frokost)
Ekstraseng	kr 50 – 150 (barn under 5 år gratis)

Våre helsemyndigheter snur alt på hodet og manipulerer folk til å tro på noe som ikke er tilfelle

Våre helsemyndigheter påstår nemlig at alle som ikke driver skolemedisin er kvakksalvere, mens det i realiteten er motsatt. Skolemedisinen er kun drøye 150 år gammel, mens naturmedisinen er flere tusen år gammel.

I 1808, hadde vi en rettsak mot en enestående naturmedisiner, som her O. Olvik. Han ble født i Sør-Trøndelag, med praktiserte i Haugesund. Han uttalte den gang: "Det er trengselstider for nye idéer i dag, som for 1000 år siden."

Videre sa han: "Hva er det som er viktigst for våre legestudenter: Er det lærebøkene eller livet?" Men heldigvis, han vant i rettsaken han også, ble bare ilagt en bot som Løvaas, for at man skulle tro han hadde gjort noe galt. Løvaas ble faktisk frikjent helt for alt i lagmannsretten, slik at også boten bortfalt.

Olvik ble offer for heksebrenneri på 100 år siden og nå har vi det samme i år 2007.

Homøopat Atle Johan Løvaas i Bergen har nå vært gjennom to rettsaker, som våre helsemyndigheter, som er ansatt for å hjelpe norske borgere har tapt begge ganger.

Men de gir seg ikke og skal nå ha saken opp i Høyesterett.

Grunnen til at han er blitt anklaget, er at myndigheten har laget regler som sier at man må ha en skolemedisinsk utdannelse, for å ha tillatelse til på stille en diagnose. Så de fortsetter det som Olvik kritiserte dem for, for 100 år siden, nemlig at regelverket er viktigere enn livet til den enkelte. Sunn fornuft, hva er det? Løvaas skal dømmes, koste hva det koste vil. Og hva koster det og hvem skal betale? Jo selvfølgelig, det er deg og meg som skal betale for at våre myndigheter gjør hva de kan, for å ødelegge for oss. Vi er over 4,5 millioner mennesker i dette landet vårt, og hvor mange er det som våger å reise seg?

Det er nesten som i Irak, om du reiser deg skal du stenes til døde. Vi blir truet med det ene og det andre, om vi ikke er "snille" gutter. Norske myndigheter kritiserer mafiaen på Sicilia, men praktiserer sin egen kameraderivirksomhet her hjemme. Ref. boken til Carl August Fleischer: "Korrupsjonskultur, kameraderi og tillitssvikt i Norge".

Till tross for de raskt stigende feilbehandlinger på sykehuse og alle våre korridorpatienter, liker ikke våre helsemyndigheter at noen skal kunne bli helbredet av naturmedisiner.

Problemet for våre helsemyndigheter, er at de ikke forstår hva som skjer i menneskekroppen.

Atle Johan Løvaas står tiltalt for å ha behandlet pasienter for allmennfarlige smittsomme sykdommer uten legeautorisasjon. Syv av de 16 opprinnelige tiltalepunktene ble frafalt på grunn av foreldelse.

I den siste rettsaken mot Atle Johan Løvaas i oktober 2006, erklærte han seg ikke skyldig på alle ni tiltalepunkter da rettsaken mot ham startet.

Under sin forklaring benektet han på det sterkeste å ha gitt uttrykk for at han kan kurere kroniske sykdommer som multipel sklerose og kreft: "Det er ikke min oppgave. Det jeg gjør er å stimulere kroppens immunforsvar", sa Løvaas.

Han forklare seg om en rekke av pasientene han har behandlet. Flere ganger tok han til tårene.

- "Jeg har hjulpet så mange. Det er så stort og så flott at hvis jeg var religiøs, ville jeg knele og be til Gud", sa han gråtende.

Til tross for at Vestfold Sentralsykehus har bygget ut i milliardklassen, er køene lengre og korridorpatientene helt fortvilte. Legene må daglig bære ut ofre av feilhandlede pasienter fra

våre sykehus, og det får vi ikke korrekte opplysninger om. Men når en naturmedisiner gjør en feil med én pasient, skrives det side opp og side ned. Media gjør som alle legene, det de får beskjed om. Det er en utstrakt kameraderipraksis, som våre borgere ikke vet noe om.

Det er også en annen meget viktig sak, som aldri kommer i media, og det er at selvmordsraten blant leger er den største i Norge, ifølge folkehelseinstitusjonen. De klarer ikke presset, som de må gå igjennom, for å tilfredsstillte våre helsemyndigheter. De fleste legene er mer opptatt av å redde sine pasienter enn våre helsemyndigheter og legemiddelindustrien liker å se på.

En bekjent av meg har fått munnkurv av helsemyndighetene og blir truet med å bli fratatt sin pensjon, om han går ut i media og ikke gjør som de sier.

Det som nå praktiseres i Norge er verre enn på århundrer, i og med at de har så fine metoder, som ikke kan sees så lett som ved steinkasting. Det er en moderne form for heksebrenneri. For meg er dette Darwinisme i praksis.

Det er meget enkelt å si at en person omkom på grunn av hjertesvikt, da går nemlig overgriperen fri, og slipper ansvaret, han som alle andre i kongeriket Norge har.

Høyesterett skal ta opp saken den 16. mars, en sak som folket burde gå i fakkeltog for å vise sin avsky mot.

Ramnes, den 12. mars 2007
Erik W. Falck

Kulturell begivenhet

av Svein Otto Hauffen

En gledelig kulturell begivenhet fant sted i Oslo 7. januar. Ikke minst for de forventningsfulle som deltok i det jeg ville kalle en "salme-festival", i Uranienborg kirke. M.a.o. en festivaspreget presentasjon av nye salmer, av salmedikteren og salme-tonekomponisten

PER LØNNING

fremført av en rekke musikere, solister og Musikkhøgskolens kor. Den kjente kirkemusikeren Sigvald Tveit, som tok initiativ til arrangementene under salmekvelden, var med i presentasjonen, i samtale med Per Lønning.

En god salme kan formidle et budskap bedre enn en middelmådig preken. Især når den blir så velformulert at det også gjerne huskes. Kommer den gode tone i tillegg, kan opplevelsedyden øke tilsvarende. Per Lønning har funnet tonen! Og i de senere år komponerer han selv melodien til sine salmer. Han har så

visst ikke "latt blåse i basun" for sine salmer. Man kunne snarere si at de har vært omtalt med sordin. Inntil de nu toner frem for full musikk!

I lyset

Mange finner det naturlig nok gledelig at salmedikteren og komponisten kommer frem i fullt lys. Desto mer ettersom det vel kan sies at nevnte tidligere er kommet noe i skyggen av Per Lønnings mangeårige ry som biskop, forfatter og debattant m.m. Etter at han ble pensjonist i 1994, har han bl.a. utgitt syv høyst leseverdige bøker av ulik karakter; teologisk, oppbyggelig og allmennkulturell. I de siste årene har han vel vært mer opptatt av sangens gleder ved sine fire, nye salmehefter på Catando musikkforlag i Stavanger. Hans første salmesamling, "Så lang en vei", Oslo 1988 - kjøpte jeg kort tid etter utgivelsen.

Musikalitetens nådegave

Gudskjelov er det oss gitt å kunne være musikkelskere uten å måtte være musikkteoretikere. Musikalitet er en inderlig nådegave. Musikkteori er et ytre fagområde. Følgelig har Lønning søkt musikkfaglig assistanse for harmonisering av kjente kirkemusikere som Anfinn Øien, Kjell Mørk Karlsen og Stig Vernø. Det

kanne det saktens være behov for, ved for eks. korverker for blandet kor, som i heftet "Vi er Guds barn og bilde". Eller ved de 20 salmene harmonisert for piano og orgel under tittelen "Gratias Deo" (Takk Gud) i 2006.

I utgangspunktet er det åpenbart Evangeliets budskap som er Per Lønnings inspirative motivasjonskilde. I noen salmer, hvor det klinger naturlig, føyer han inn sentralkirkelige motiver.

Samfunns- og sosialetisk motivasjon

Men han går videre; og har unnått kreativ avsporing, som lett følger av å gå i tradisjonelistenes fotspor. Per Lønning har sin personlige stil og tone. Og han har også hjertelighet for samfunns- og sosialetiske motiver. Han har vært kunstnerisk og personlig frimodig nok til å gå "Utenon allfarvei", også på dette område. I samsvar med tittelen på en av sine første essay/debattsamlinger. (Som er i stil med en langt nyere, med den like talende tittel "Ikke til himmelen". -). Salmetisk fornyende går han så langt at han gjør temaet miljøvern til sin personlige sak i salme 730 i Norsk Salmebok. Meg bekjent som den hittil første og eneste nordiske salmedikter som har benyttet ordet "politikk" i en salme. Av

nyere norske salmer er Lønnings blant de mest sungne. En god del finnes i nevnte bok.

Spennende

Det er spennende å arbeide med salmetoner. Tidligere skrev jeg jo bare tekster, men i de senere år har jeg skrevet både tekst og melodi, sier Per Lønning til Martin Eikeland i "Vårt Land". Fra samme samtale siteres: - Selve melodien kan dukke opp i hodet mitt på de merkelige steder, for eks. på en flyreise eller på en tur i marka. Men når jeg skal skrive den ned, setter jeg meg helst ved pianoet.

"Kommer teksten eller melodien først?" - Av og til danner teksten grunnlaget. Andre ganger lander de faktisk samtidig, og jeg må så å si synte resultatet ned på arket. Det som teller, er at det blir en virkelig organisk enhet av det.

Per Lønning og B.Dybwad Brochmann

Da BDBs bok: "Fandens etterlatte papirer", utkom på Gyldendals forlag, ble han selv, så vel som boken, ytet rettferdighet i Per Lønnings saklig balanserte, objektive anmeldelse i Aftenposten. Det var også i denne anmeldelsen at de fleste anerkjennende ord kunne leses. Han fremhe-

vet bl.a. BDBs betydelige intelligens og begrunnet at "Dybwad Brochmann er en så betydelig filosof at han fortjener å bli husket".

I boken "Det store skille", skrev BDB bl.a.: - Vi som er lysets barn, som lengter opp og frem, vi venter på de frie kunstnere. Kom alle sanne og virkelige kunstnere, og hjelp oss med den store og viktige oppgave å gjenreise Bibelen og det kristne navn i det menneskelige samfunns-liv og privatliv.

Dette ønske har Lønning på sin måte bidradd til å innfri, som salmedikt-kunstner så vel som tonedikt-kunstner. Og vi kan bidra vårt til en videre realisering av samme ønske. Bl.a. ved å lese og/eller synge Lønnings salmer. Gode salmer har alltid gledet mennesker i kirken, så vel som i de mange hjem. Ved salmesangen øker bevisstheten, livsgleden og samhørigheten med Gud og medmennesker - i en fulltonende fellesopplevelse. Det blir man ikke mindre nyorientert, bare mer velorientert av.

De nevnte salmehefter kan bestilles hos bokhandlere, eller: <http://www.musikkforlaget.no> - eller: Catando musikkforlag, Postboks 8019, 4068 Stavanger,

Psykiaterne og legeetik

Psykiaternes forhold til legeetik fikk undertegnede oppleve ved Ullevål sykehus februar 2006.

Undertegnede var da til stede i et møte sammen med venner, avdelingsoverlegen ved avd. for akutt psykiatri Ullevål universitetssykehus og senierrådgiver ved Fylkesmannen.

Saken dreide seg om mine venners sønn som var innlagt ved avdelingen og overlegen hadde nå planlagt å tvinge i han medisiner som både foreldrene og sønnen hadde dårlig erfaring med og dem visste også at den aktuelle medisinen ikke ville helbrede, men påføre sønnen store smerter og skader. Dette informerte foreldrene om på møtet og protesterte selvfølgelig mot en slik behandling.

Undertegnede observerte at de tilstedeværende ekspertene ikke var interessert i å høre om foreldrenes forklaring angående sønnens sykdom, reaksjoner eller behov. Altså: ekspertene overså fullstendig foreldrenes informasjon om sønnens sykdom og snakket heller om sine egne kvalifikasjoner og gode kompetanse og mente fortsatt bestemt at medisiner som mine venner hadde dårlig erfaring med og pasienten ikke ønsket å ta, var det beste for pasienten.

Altså: ekspertene holdt hardnakket fast for å gjennomføre sin torturbehandling. Undertegnede spurte da ekspertene om dem hadde hørt om legeetik? Selv om jeg gjentok mitt spørsmål flere ganger fikk jeg ikke noe svar. Dermed henviste jeg til § 1 - i forskrift om bruk av tvangsmidler for å avverge skade i institusjoner for døgnopphold innenfor det psy-

kiske helsevesenet, - (NB! forannevnte lovparagraf skal ivareta pasientens menneskerettigheter under behandlingen).

Da plutselig reagerte senierrådgiveren "som lyn fra klar himmel" og pakket sammen sine papirer og sprang ut fra møtet med overlegen i helene, uten å si et eneste ord.

Mine venners sønn var ikke tilstede på avdelingen, så vi ba betjeningen som fortsatt var tilstede, om å få utlevert klær og diverse annet som tilhørte pasienten, for vi hadde nå fått nok av leger uten legeetik.

Jeg vet at både mine venner og mange andre har klaget til styrende myndigheter / politikere angående den menneskeødeleggende tvangsmedisineringen som foregår i psykiatrien. Men makter og myndigheter viker unna, gjemmer seg på sine kontorer som ekspertene på Ullevål.

Ellers så hører vi litt og ofte de samme styrende myndigheter informere gjennom media at dem stadig bevilger penger til psykiatrien, men dem opplyser aldri om sannheten angående behandlingsmetoder eller om helbredelsesresultat. En kan undre seg hvorfor våre myndigheter stadig bevilger penger til en slik menneskeødeleggende industri.

Svaret er dokumentert gjennom Juklerødsaka.

Arnold Juklerød ble innlagt på Gaustad politiske fengsel på grunn av at han avslørte en massiv ulovlig skolenedleggelse i Norge. Den politiske fangen kjempet i 25 år mot makter og myndigheter før han fikk godkjent sin dokumentasjon på at han hadde rett i sine avsløringer om maktapparatets ulovligheter.

Gjennom Juklerødsaka dokumenteres det også hvorfor psykiatrien med sine menneskeødeleggende behandlingsmetoder er så viktig for politikerne og styrende myndigheter. For Juklerødsaka ble også tatt opp i Stortinget for avstemning angående granskning av saka. Da var det 6 - seks - stortingsrepresentanter som stemte for granskning mens resten stemte imot, eller ikke var tilstede.

Her vises det klart at nesten alle våre stortingsrepresentanter (obs! det var 6 - seks - ærlige) kjemper imot sannheten for ikke å avsløre politikernes diktatur.

Den 22. januar 2007 leste undertegnede i media (Klassekampen) under denne overskriften, jeg siterte: "Lisens til å drepe". Der ble det informert både om psykiaternes virkelige behandlingsmetoder og behandlingsresultat. Våre makter og myndigheter har lært å velge taushet uansett dersom det tjener dem best.

Det er også forståelig at det er enklere for våre politikere / myndigheter å kommentere menneskeødeleggende behandlingsmetoder når det foregår i land som vi ikke liker å sammenligne oss med, men heve oss over, og som det da også er helt naturlig å kritisere, både angående politiske fanger og for grove brudd på menneskerettighetene.

Velaug Lie, Oslo

Skinnet bedrar

Det falske skinn, forfører sinn.
Vil vi oppnå det ekte,
må vi det falske fornekte.
Det imiterte, maskerte, uekte.

S.O.H.

Ekte menneskelighet

Å være ekte i inderlighet.
Å elske sin neste i elskverdighet,
med helhjertet tjeneste-sinn -
er kjærlighets-praksis i fullverdighet.

S.O.H.

Fariseisk dobbel-moral

Å snakke eller skrive om kjærlighet,
men selv å være ukjærlig, -
det er den verste form vi vet,
for å være falsk og uærlig!

S.O.H.

Klimaendringene er menneskeskapte

Fremtiden blir dramatisk for mennesker, dyr, planter og det fysiske naturmiljøet. Effektene av global oppvarming er dessuten allerede påviselige over hele kloden, konkluderer FNs klimapanel i sin andre delrapport.

OLE MATHISMOEN

Aftenposten på nett

Først midt i påsken skal klimapanelet offentliggjøre den andre av til sammen tre delrapporter. Den første, som omhandler den vitenskapelige dokumentasjonen av hva som skjer med klimagassutslipp og temperaturøkning, ble lagt frem i Paris i februar.

Aftenposten har fått tilgang til det endelige utkastet, "final draft", til andre delrapport som skal legges frem i Brussel 6. april.

Bakoversveis.

Fikk verden bakoversveis i februar, vil den neste rapporten kanskje gjøre enda større inntrykk. For her er det ikke snakk om teoretiske modeller for mulig fremtidig temperaturstigning og kompliserte teorier for CO₂-kretsløp som er i fokus. Denne gangen gjelder det allerede observerte og mulig fremtidige konsekvenser for oss mennesker og naturmiljøet rundt oss.

Klimapanelet skriver at de nå med

langt større sikkerhet enn ved forrige rapport i 2001, og på basis av forskningsrapporter fra alle deler av verden, kan slå fast at natur og økosystemer på alle kontinenter og flere havområder allerede er påvirket av klimaendringer og økt temperatur.

I 2001 brukte panelet betegnelsen "high confidence", nå skriver de "very high confidence". På vitenskapelig språk betyr det at sjansen er mer enn ni ut av ti, altså så sikker som noen forsker noen gang vil være i en rapport.

Fysiske endringer.

Panelet nevner følgende påviste endringer i det fysiske naturmiljøet:

* Større og flere sjøer under isbreer, med økt risiko for flomutbrudd.

* Redusert stabilitet i grunnen i fjell- og permafrostregioner. Flere is- og fjellras i fjellområder.

* Endringer i flora og fauna, fra den mikroskopiske biomassen til store rovdyr, i Arktisk og Antarktis.

* Tidligere og større vannføring i elver fra isbreer vår og sommer.

* Økt temperatur i innsjøer og elver over hele verden.

Biologiske forandringer.

Klimapanelet skriver at de er svært sikre på at påviste forandringer hos dyre- og plantearter skyldes høyere temperatur. Det er påvist:

* Tidligere vår i flere regioner med bladsprett på løvtrær, fugletrakk og egglegging.

* Spredning av nye plante- og dy-

rearter til områder som før var for kalde for dem.

* Basert på satellittobservasjoner siden 1980-tallet dokumenteres tidligere vår, lenger vekstsesong og økt produksjon av biomasse som følge av økt CO₂-konsentrasjon i atmosfæren.

* Større mengder alger og plankton i havområder ved høye breddegrader.

* Fiskearter starter vandringer tidligere og vandrer lenger.

Bevisene.

Klimapanelet bruker spesielt tre bevisrekker for å kunne slå fast at disse påviste endringene skyldes menneskeskapte klimaendringer.

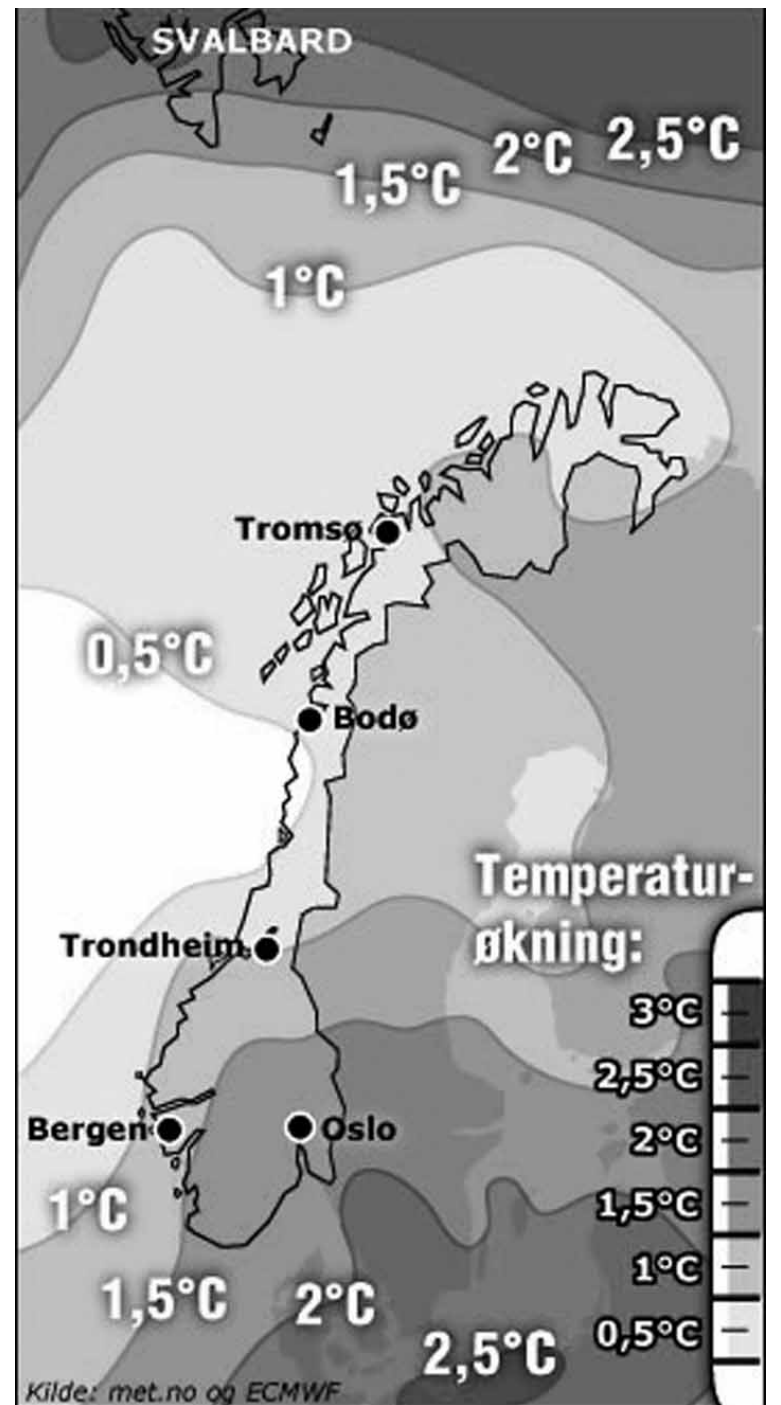
For det første passer en rekke forskningsrapporter som dokumenterer endringer, som hånd i hanske med klimamodeller hvor menneskeskapte og naturlige klimaendringer er uttrykkelig separert. I mer enn 85 prosent av tilsammen 29 000 datasett som er gransket, har de biologiske forandringene i naturen passet overens med det forskerne på forhånd hadde varslet og ventet som resultat av økte temperaturer. Basert på alle rapportene konkluderer de med at det er svært usannsynlig at temperaturøkningene og de biologiske forandringene alene skyldes naturlige variasjoner i natursystemene.

Men forskerne er også nøye med å skrive at det fortsatt gjenstår mye forskning før de endelige bevisene på at lokale endringer i økosystemer skyldes globale klimaendringer. For det første er for få natursystemer grundig nok undersøkt, og for det andre er det ofte langt større naturlige variasjoner i temperaturer enn på et gjennomsnittlig globalt plan.

Men, skriver FN-panelet, det er likevel klart at man med høy sikkerhet kan slå fast at menneskeskapt global oppvarming de siste 30 årene har hatt en merkbar innvirkning på de fysiske og biologiske systemene i verden.

Påvirker helsen.

Klimapanelet skriver at det er vanskeligere å slå fast hvordan klimaendringene til nå direkte har påvirket menneskers virke, enn effektene på de ikke-utbygde delene av verden. Årsaken er at for eksempel våre landbruksområder og havne-

området påvirkes av en rekke andre faktorer.

Men IPCC skriver, med middels sikkerhet, at endel kystsoner er påvirket av erosjon som følge av høyere havnivå, og at tidligere vår på nordlige breddegrader har endret skogbruket.

Panelet skriver også at på flere områder er menneskers helse direkte

berørt med langt flere dødsfall i hebetølger i Europa og Asia, økt omfang av infeksjonssykdommer i flere regioner og langt flere tilfeller av pollenallergi på den nordlige halvkule.

Klimaendringene har også påvirket livet til spesielt urinnvånere i arktiske strøk og i fjellstrøk lenger sør.

FNS KLIMAPANEL

- Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) ble opprettet i 1988 av FNs miljøprogram (UNEP) og Verdens Meteorologiorganisasjon (WMO).
- Alle FNs medlemsland kan være med.
- Målet var å opprette et forskerpanel som skulle samle all tilgjengelig kunnskap om faren for menneskeskapte klimaendringer og foreslå tiltak.
- IPCCs viktigste oppgave i dag er å utarbeide vitenskapelig dokumentasjon som skal være basis for klimaforhandlingene.
- Flere tusen forskere deltar i arbeidet. Første rapport kom i 1990, den neste i 1995 og den tredje i 2001.
- Den fjerde rapporten kommer i år. Første vitenskapelige del ble lagt frem i Paris i februar, andre del om konsekvenser legges frem i Brussel i april, tredje del om tiltak kommer i Bangkok i mai. En samlerrapport legges frem i Valencia i november.

Til pass

Det er til pass å føle seg utilpass, for den som ikke passer på, å passe seg for «kjemikalie-mat». Sunt folkevett, kan det lett forstå.

Vi bør tilpasse oss den nye tid. Bruke sunt folkevett med flid! Tenk ikke mere «gammel-logisk». Tenk nytt! Og særlig ØKO-logisk.

Svein Otto Hauffen

Våre kunstnere

Av Svein Otto Hauffen

I novembernummerets glimrende bidrag av B. Dybwad Brochmann skriver han bl.a. – Vi er som Lysets barn, som lengter opp og frem, vi venter på de sanne kunstnere.

Den første som responderte, var en av våre mest begavete og farverige, den nordnorske billedkunstneren

Peggy H. Jørgensen

I desembernummeret s. 4, står hennes oppmuntrende hilsen og invitasjon til alle kunst- og nyorienteringsvenner. Til hennes atelier og galleri Ultima Thule, i Danmark, hvor hun har valgt å bosette seg. Der skrev hun bl.a.: – Eftersom B. Dybwad

Brochmann hadde forventning og forhåpninger til kunstnerne, og i Samfunnsliv og sine bøker ansporer og motiverer oss til å engasjere oss i den nye livsorienteringen, faller det meg naturlig med denne hilsen til dere. Som også gjelder min invitasjon.

Mer respons

Blant dem som har respondert positivt på førstnevnte, er Steinkjer-kunstneren

Svein Tore Øyen

Denne trønderkunstneren har format og er den allsidigste og mest interessante av dem. Dertil er hans kunstnerisk foreldete haveanlegg blitt en severdighet som har imponert besøkende, fra flere kanter av landet.

Ekteparet Svein Tore og Gulla Øyen er

kjent for sin gjestfrihet, hvor kunstneren personlig gjerne er guide på eiendommen som opprinnelig tilhørte hans gamle venn og inspirator, kunstmaleren Emil Lorch Falch. Felles inspirasjonskilde for dem begge var bl.a. BDB og Goethe.

Svein T. Øyen skriver også små prosalyriske perler iblant. Hans nyeste følger nedenfor, under overskriften: – En stjerne er tent!

I tilknytning til fotografiet av hans nyeste kunstmaleri. Et ekte kunstverk, hva idé, motiv, stil, såvelsom utforming og farvenyansering angår. Selv om sistnevnte ikke sees her (svart/hvitt), taler førnevnte for seg selv.

SAMFUNNSLIV for 10 år siden

Der våre skatter er, der er vårt hjerte

Av Aase Brenne

Dette sa Kristus for 2000 år siden, og ennå er folket ikke seg bevisst hva han snakket om, langt mindre dets "myndigheter", og dets autoriteter på alle plan. Vi lever i en utadvendt verden, fra vi står opp til vi legger oss ned om kvelden - eller natten, og derav kommer det at vi nok ser hvor skattene går hen, men vi har ikke sans for de indre verdiene. Vel nok studerer man dem - på skoler og universiteter, men blir man innadvendt av studiene?? Så innadvendt at man ser at alle verdier har sitt utgangspunkt i menneskeverdien selv - at det er derfra alle verdier skrives seg? Også skattene? Det hører vi ingen ting om. Skatter og avgifter og den

slags, må vi jo ha for å holde samfunnet i gang, mener vi kanskje. Ja, hva skulle staten ellers leve av? Men hører vi ikke oss selv? Vi tror at staten og samfunnet er ett og det samme. Men er det egentlig slik det forholder seg? Består ikke den såkalte staten av mennesker som er opphøyet til å styre folket i den riktige retning, hva det nå måtte være. Kan vi ikke styre oss selv.

Nei, hvilket folk i verdens historie har klart den kunsten? Ingen, såvidt meg bekjent, da. Og hvorfor kan vi ikke styre oss selv, da? Fordi vi ikke kjenner oss selv - og aller minst de krefter som bor i oss. Derfor har Kristus rett: Der hvor skattene er, der er også vårt hjerte. Men la oss nå se på de ytre ting vi gir verdi til, og som har våre hjerter. Primært er det vel

staten som har verdi, så stor at vi ikke ville ofre denne for EU. Nå skal vi ikke tro at vår egen stat vil behandle oss så mye bedre enn EU-staten behandler sine medlemmer, kanskje er den litt mer åpen, men hvor lenge vil det vare? Den samarbeider godt med bankvesenet, som jo også må tilskrives våre fedre og deres verdier, som også er våre.

Moses sa at menneskets økonomiske sans var skeiet ut og bort fra det virkelige livet, og dette har Brochmann påvist i alle sine bøker. Menneskene har altså en økonomisk sans eller drift, som har skeiet ut i bankvesenet, vi mistet altså sansen for oss selv, for menneskeverdien i oss, derfor tillegger vi bankrenten en verdi, og pengene kan yngle i bankene så mye de vil, for det tror vi at de kan, men egentlig så vet vi alle at det bare er det organiske liv som kan yngle, for eks. potetene i jorda. Men se på vår finansminister, han tror at pengene kan yngle både oppover og nedover. Han deler den årtusen gamle utskeltelse - med befolkningen. Vi tror at den som låner bort sine penger, til banken for eks. Han må jo få sine renter for lånet, så klart. Slik starter det hele. Mottakeren av rentene skjønner ikke at han lurer seg selv - og at banken lurer ham, for i realiteten betaler han selv sine renter, gjennom økte priser, skatter og avgifter. Den som mottar lånet, det være seg stat, kommune eller drifts-eiere, legger ut sine omkostninger, renter altså, på folket, i form av økte priser, skatter osv. Visst er pengene greie å ha, når vi vil fordele alle de spesialiserte tjenester, spesialiserte produkter men dette at vi tillegger pengerentens verdi, er hull i hodet - for å si det på godt norsk. Vi skulle hatt realrenten i stedet, dvs. at for penger som ble lånt i banken, skulle vi hatt realgoder igjen, i form av nedsatte priser, skatter, avgifter. Rentemottageren ville i dette tilfelle, blitt rikere på realverdier. Og det er også det vi alle forventer oss. Men når den økonomiske sans eller drift i oss er skeiet ut, så kan vi aldri oppnå de realverdier vi ønsker oss. Vi er precis som barnet i forhold til pengeverdier. Vi kan leve et helt liv som barn, være formøyd med de fiktive renters og renters rente, med økte priser, skatter, avgifter, i stedet for at vi kunne ha levd som voksne mennesker, tenkt som voksne mennesker, fått alle våre forventninger oppfylt. Nå får vi det motsatte av oppfyllelse. Men dette får vi skrive på kontoen for uvitenhet. Og den kontoen er stor og tung. Hele verden bærer på denne uvitenhetskontoen, uten selv å vite om denne kontoen.

Kontoen bare vokser og vokser, desto mer "utviklet" verden blir. Staten tjener store penger på vår uvitenhet. Det samme gjør de store spillere på børsen. Det er jo et "must" for alle bedriftseiere, å bli notert på børsen, hvor man kan tjene uhyrlige summer på pengehandelen. Men hva i herrens navn har dette med økonomi å bestille? Det må være dette man kaller fiktivøkonomi, og i den økonomien har vi mange spesialister. Pengene - som opprinnelig skulle være et byttemiddel for varer

og tjenester, er i seg selv blitt en handelsvare, som vi alle streber etter å få mest mulig av, i stedet for å konsentrere oss om det viktigste av all økonomi, nemlig å gjøre varer og tjenester tilgjengelig for alle. Menneskene har virkelig skeia utrolig ut - ved å tillegge pengene hovedrollen innenfor økonomien. Det er derfor alle holder pusten sammen med finansministeren, når utenlandske pengespillere spekulerer i vår krone, som blir angrepet, som det heter på fint norsk. Skulle man hørt på maken? Finansministeren tror at bankene vil klare brasene, ved å nedsette norske renter, fiktivrenter, slik at Norge ikke blir så utsatt for de "spillegale". men så gal blir verden når befolkningen tror på pengenes betydning, på deres opphøyethet over alle samfunnsnyttige virksomheter. En nasjon som har kontroll over sin egen økonomiske sans, ville bare ha ledd av all spekulasjon, om det altså ikke var så at hele befolkningen er innfanget i spekulasjonsøkonomien, er blindt troende på dens betydning, er blinde fanger under "pengemakten".

Hvis noen lurer alle pengene fra oss, hva så? Staten er jo godt inne på den veien, men det kan vi tåle, for vi tror at statens makt i det store pengespillet, som vår sosialøkonomi har utviklet seg til. Stoltenberg skal nok greie spillet, han er jo utdannet for dette. Menneskene tror på ham. De har aldri lært seg hva virkelig realøkonomi er for noe, og dette er synd og skam. Vi forveksler døde penger med det organiske liv, som har liv i seg selv og virkelig kan yngle, mens pengene bare kan yngle fordi vi i vår fantasi tror det. Men dette er den største løgn som denne fantasien vår hittil har skapt. Hele samfunnet vårt hviler på en løgn som denne, og derfor vil samfunnet falle sammen, enten finansministeren vil det eller ikke. Det er derfor at han - og resten av regjeringen, tror på EU, den store staten, som kan styre hele det fiktivøkonomiske spillet - ovenfra og ned. Vi kjenner lusa på gangen. Faller troen på pengeverdien, så faller hele vårt oppskrytts statsstyre, men den økonomiske sansen i befolkningen, den kan aldri falle i verdi, den er dynamisk til stede i oss, når den bare blir orientert på riktig måte. Foreløpig er vi så utadorientert, at hva som helst kan skje, men det har sin ende. Før eller siden må befolkningen bli klar over seg selv og det fantasispillet vår tro er lokket inn på, og da først kan vi få forandringer til beste for oss alle, aldri før.

Det verste er at man aldri hører en lyd om at noe er feil i vår økonomiske tenkemåte. Over alt hører man det samme: "Kapitalismen er den eneste riktige tenkemåte". Aldri et ord om den sjansen og den risiko som følger med å være menneske med fantasi, og er det noe som er knyttet til kapitalismen, så er det nettopp vår fantasi. Vi har simpelthen bundet oss selv til et fantasisystem, liksom folk i riktig gamle dage, bandt seg selv til troen på den flate jorden. Vi er selv organiske vesener, hele vårt samfunn er et psykodynamisk organisk system. Hvordan hele den vitenskapelige verden kan tro på at et organisk

system kan likestilles med et anorgansk fantasisystem, som kan styres ovenfra, er meg en gåte. Alle de negative reaksjoner som kommer fra folk flest, og alle de sykdomstegn som kommer frem i samfunnet, vitner mot det samfunnssystemet vi dyrker i dag. Det hjelper ikke hvor meget vi bruker fantasien vår, innenfor det gamle systemet. Det er det gamle system som må bort, om det norske folk skal få sin helse og sunnhet tilbake - og sitt hjerte. Husk på at når et folk først har gitt sin egen makt og kraft fra seg - til pengemakten, så oppstår alle de problemer vi nå har - og hele verden har. Det er ingen ting i veien med menneskene når de bare orienteres riktig med hensyn til seg selv, sine iboende krefter, selvvirksomme krefter, og vårt felles samfunn. "Der hvor folkets skatter er, der er deres hjerte". Om vi nå antar at skattene blir ansett som de indre, ennå ukjente krefter i oss, så vil altså vårt hjerte følge med, og vi får en ny ånd inni oss, som yter med det gamle, utadvendte sinn. Vi finner oss selv og vår neste i skapende arbeid, på jorden, i skogen, i fiskerierne, i alt nyttig arbeid, for oss selv og vår neste, som arbeider i tjenesteytende yrker. Mer skal jeg ikke si om den nye ånd inni oss, bare at det er viktig for oss alle å finne denne ånd, denne opplysningens ånd, for å komme ut av alle våre fangenskap.

P.S. Hvor lenge kan et folk forføres til å tro på pengenes kraft til å yngle? Hvem vil være seg bekjent av en slik overtro? Vår finansminister? Han har nok aldri gjort seg kjent med denne "kraften", denne frigjørende kraften - til samfunnslivets ødeleggelse. Han mener det jo ikke slik, og ingen av oss andre troende, men det sier seg selv at med overtro kan ingen styre verken land eller rike. Når 800 millioner mennesker i verden sulter, så er det kun fordi menneskehetens økonomiske sans er forført, vi dyrker bilder i stedet for virkeligheten, og det fører oss alle inn i sult og alle former for nød. Men finner vi samfunnslivets virkelighet, dets virkelige regnskap, så kan hele verden komme ut av sin nød. Men det forutsetter at vi selv både tror og vet at: All makt bor i oss selv og vår virkelighetssans. Å krangle med en vitenskap, en samfunnsvitenskap, som ennå ikke har grepet forskjellen mellom organisk og anorganisk virkelighet, er direkte håpløst. Det er bortkastet. De har valgt å være bolig for overtroens ånd - hittil, til tross for sitt navn av vitenskap.

"Men skje din vilje, folkeviljen", sa Kristus før han døde på korset. Og hvem har folkeviljen i sine hender, om ikke alle våre billeddyrkende, symboldyrkende autoriteter?

"Men forlat dem, de vet ikke hva de gjør, de kjenner ikke fantasilivets sjanser og risiko". Det er nøden og sulten i verden et bevis for, samt ødeleggelsen av alt naturgrunnlag, for mennesket og menneskesamfunnet lever jo av penger, må vite. AV PENGEPROFIT. Altså av bilder og symboler. Ve oss for en ulykke som bygger seg opp - for vår kunstige verden. D.S.

En stjerne er tent!

Jeg bøyer meg ned i bønn.
Mot lyset, solen og varmen.
Vender meg bort fra kulde og mørke.
Da går det et sjernesudd over himmelen -
som ikke ville blitt sett uten mørket!

Varmen jeg kjenner ville ikke
vært min erfaring uten opplevelsen av kulde.
Da forstår jeg at alt er nødvendig.
Alt er perfekt i Mesterens hånd!

I stillheten der et sted,
midt i verdens brytninger -
knyttes et hellig bånd.
Mellom oss og Gud.

Svein Tore Øyen

Tyskerungenes skjebne

Like før årsmøtet i Nordnorsk Forfatterlag helgen 9.-11. mars i år, kom nyheten om at tyskerungenes skjebne er satt under lupen i menneskerettighetsdomstolen i Strasbourg. Norge avviser at de har noe ansvar i denne saken. Dessuten hevder myndighetene at saken er foreldet.

Vel, hvor mange land er det ikke som beklager behandlingen av minoriteter og andre mennesker mange årtier, ja, endog århundrer etter selve overgrepene har funnet sted.

En av de nye opplysningene for meg, var at den norske regjeringen i 1945 kontaktet Australia for å be dem ta i mot de 9000 tyskerbarna fra Norge. Diagnosen som fulgte med var at de var "åndssvake" personer.

Dette er jo en skam for nasjonen. Myndighetene må ta tak i dette snarest og komme med en oppreisning for de dette gjelder, både økonomisk og menneskelig.

Nyhetsoppslaget om saken i Strasbourg førte til at jeg valgte en helt annen tekst for opplesningen under jubileumsfeiringen av Nordnorsk Forfatterlag på utestedet Barometeret i Tromsø fredag 9. mars: et lite utdrag fra min egen ungdomsroman "Tidskapselen" som handler om 15-åringen Bjørn som er havnet på spesialskole med store personlige problemer etter årelang mobbing og plaging som barn av en norsk kvinne og en tysk soldat.

Jeg velger derfor å trykke utdraget som jeg leste opp i Tromsø, i denne utgaven av Samfunnsliv.

Først noen nakne fakta:

I frigjøringsdagene i mai 1945 og senere fikk norske jenter som hadde hatt tyske soldater som kjærester sin straff selv om det ikke fantes noen som helst lovbestemmelse om dette. De ble utsatt for folks hevner etter fem

års tysk okkupasjon. Unge gutter i og utenfor de norske militære styrker ga tyskerjentene juling, rev av dem klærne og skamklapte dem mens mange tilskuere spyttet på dem. De ble satt til å vaske gulv og latriner i militærbrakkene. Politiet organiserte ni leirer for tyskerjenter i Norge. Den største av dem, Hovedøya ved Oslo, hadde plass til 2000. De siste slapp ut derfra så sent som i april 1946.

UTDRAG FRA "TIDSKAPSELEN", opplest på Barometeret i Tromsø 9. mars 2007:

MINNETAPPING-1

Han stirrer forskrekket ned på de gråsvarte fiskeskinnskoene sine. De er store som ausekar.

Jeg kan ikke gå i fødder på disse fæle skoene, sier han halvlyst til seg selv. Jeg er jo bare seks år. Hvorfor vil mamma sende meg avgårde på denne måten? I en voksen manns sko, som en tulling?

Grusveien går fjærelangs mot fiskeværet. Kvalmen har så smått begynt å spre seg, stråler ut fra magen som trådene i en brennmanet.

Jeg tror jeg snur og går tilbake. Kan jo ta meg en tur i fjæra først, for å knuse noen ekle maneter med stein, lage lapskaus av dem.

Vårsola varmer ryggen og lager en underlig skygge av ham i fjæresanden. De bleke pipstilkene hans av noen bein stikker ut av tykke kortbukser. Jakken har lapper på albueene.

Lenge vurderer han frem og tilbake om han likevel skal gå i selskap. Det ville smakt godt med et stykke sjokoladecake, noe han aldri fikk hjemme.

Han myser mot tettbebyggelsen i Været. Det er jo ikke så veldig langt å gå, da. Det varer bare en liten stund, så kan jeg sette tennene i sjokoladekaken til fru Iversen. Han er virkelig heldig, han Jonas, som har en slik mamma!

Hvorfor er ikke mamma slik?

Nei, men Bjørn, da, sier han høyt til seg selv, - det er jo fordi hun egentlig ikke liker meg, det! For mamma er ikke mamma, bare en liksom-mamma som aldri kan bli noen ordentlig mamma for meg.

Han tar tak i en feit stein og kyler den i nærmeste havarerte brennmanet. Lyden er en slags klæsje, og smilet brer seg straks over det vinterbleke ansiktet hans.

Med bestemte skritt trasker han opp på grusveien innover mot været. Karslig putter han hendene i lommene. Sparker noen steiner i grøfta, tar med et par hestehov i samme farten.

Her kommer Bjørn, farer det gjennom skoltens hage. Og jeg skal i fødselsdagsselskap til Jonas. Ja, det skal jeg sannelig.

Men like ved den første hagen med stakittgjerde kjenner han på nytt kvalmen murre i magen.

Jeg vet at de vil gjøre det.

Ingen vil stoppe dem.

Og det er lang vei hjem!

Likevel går han de første snublene skrittene over grensen. Det er kaken som trekker, fru Iversens nydelige sjokoladecake.

Fiskeskinnskoene trækker ned grønt gress i hagen med voksemannsskritt. Det er ingen vei tilbake nå.

En skjelvende hånd banker på døren. Det er nesten ikke lyd. Er det noen som hører?

Plutselig står Jonas der, med ansiktet fullt av flir.

- Neimen, hei, Bjørn, er det du som kommer!

- Ja, det er meg.

- Vi har begynt allerede.

- Er det mer sjokoladecake igjen?

- Ja, men det er ikke mye!

- Bare til meg?

- Ja, men det er ikke mye.

Bjørn glemmer rent å hente opp pakken fra innerlommen. En myk pakke i grått innpakningspapir. Det er mamma som ordner det meste. Men hyssingen har han knyttet selv.

Jonas river opp papiret og gløtter ned i hemmeligheten.

Lester, strikket av blått ullgarn.

Ja, ja, det er jo greitt når det blir kaldt, men det er jo lenge til.

- Takk skal du ha, Bjørn, det kommer godt med når det blir vinter.

- Det var mamma som pakket dem inn...

- Det er greitt, det.

- Sjokoladecake?

- Mamma, Bjørn ga meg lester!

- Det er fint, Jonas! Det kommer godt med når det blir...

- Vinter, tilføyer Bjørn.

- Kom inn, sier Jonas og dytter nykommeren inn i stuen.

*

Alle glaner på ham, vet at han er sønn av en tyskerfaen som pulte en norsk hore en vakker soldat i mai. Så ble hun på tjuken og fødte en idiot av en unge.

- Gratulerer med dagen, sier Bjørn mens de andre glaner og vurderer ham fra fiskeskinn til hårkrem.

- Ja, hum-hum, mumler en av ynglingene og smatter med tungen. - Men hva gjør du egentlig her?

Bjørn ser forundret på fyren.

Er han ikke like velkommen som de andre?

- La nå Bjørn spise i fred, sier Jonas.

- Greitt for meg, det, svarer den nesevise.

Ansiktene sitter tett rundt ham mens han skraper sjokoladeskorpen av for å gjemme den til slutt. Det er som om de eser opp til svære brune fotballer. Øynene liksom tyter ut og nistirrer ham i senk.

- Etterpå går vi ut og leker, sier en av fotballene gjennom en skjev sprekk i læret.

- Jaaaaa, samstemmer de andre mens luften langsomt går ut av dem og ansiktene blir normale igjen.

- Ja, det kan vi godt gjøre, ikke sant Bjørn?

Det er Jonas' stemme i bakgrunnen. - Vil du ha mer å spise?

Bjørn kjenner det er blitt mer enn nok. Kvalmen hugger tak helt ned i underlivet, røsker til for å slite ham sund mens alle ser på.

- Skal det være litt mer saft? spør moren til Jonas gjennom den åpne kjøkkendøren.

- Neitakk, vi er forsynt, sier det fra alle hold. Guttene er ivrige etter å komme seg ut.

- Du kan godt vente litt, Bjørn, sier en av dem mens han henger igjen i dørkarmen med ene hånden og kikker seg tilbake over skulderen. - Spis deg ferdig...

Så er han ute av syne.

Bjørn sitter alene i stuen. Det er rikelig med både saft og småkaker igjen, men han har nettopp mistet matlysten. Sjokoladen ligger som en sur klump midt i magen et sted og vil opp igjen, men han kjemper tappert imot.

- Takk for maten, stønner han og kommer seg på beina.

- Hyggelig at du kunne komme, Bjørn, sier stemmen uten ansikt fra kjøkkenet.

Hvorfor vil hun ikke se meg?

- Adjø, fru Iversen.

- Adjø, Bjørn...

Han går så stille han kan ut i bislaget. Det vesle vinduet øverst på veggen viser en mørknende himmel med skyer i oppbrudd.

Det blir vel ikke regn igjen?

Da han åpner døren, hører han stillheten der ute.

Hvor er det blitt av alle sammen?

I to kjappe sprang fra trappen er han på bakkenivå. For sent oppdager han løpestrengen som er spent i lav høyde like foran beina. Som en skadskutt kråke stuper han med ansiktet ned i grusgangen. De grove sandkornene rasper huden, det svir i øynene, blodsmaken sprer i munnen sammen med sand og skitt. Før han riktig sanser det, spyr han fru Iversens sjokoladecake ut over hele ansiktet.

Da blir han var latteren fra flokken som står rundt ham.

Ulvne har bare ventet på øyeblikket da de kan kaste seg over meg!

Før han vet ordet av det, har en av dem knyttet et tørkle stramt over munnen hans. En eller annen fester tauender rundt beina. Snart trekker de ham med seg ut av fru Iversens hage, over grusveien og ned mot naustene. Alt skjer så raskt at ingen

utenforstående merker noe som helst.

Det gjør så vondt i håndflatene at han skriker, men det blir bare noen ynkelige stønn gjennom tørkleet som presser seg inn i munnen hans. Det er hoing og roping fra de som trekker ham etter seg. Men han kan ikke høre Jonas noe sted.

- Tyskerjævel! sier stemmene. Det er vanskelig å avgjøre hvem det er. Alle virker så grove og hese i målet. - Nå skal vi ta deg, din helvetes nazist!

Slagene og sparkene hagler. Snart enser han ikke smerten. Alt går likt som i ett. Det som sies blir en eneste grøt av gjennomtrengende ul, ulvehyl mot fullmånen. Med tungespissen kjenner han at to fortenner har løsnet. Blod og snørr blander seg med tårene fra lydløs gråt.

Så blir det helt stille.

Deretter begynner det å striregne.

Han slikker det i seg, men synes det er merkelig at det både er lunkent og salt. Gjennom de opphovnede øynene ser han pissestrålene fra de som står rundt.

De har i hvert fall sluttet å sparke, farer det gjennom skoltens hage mens urinen gjør ham både gjennomvåt og stinkende.

Disse klærne kan jeg aldri bruke i noe fødselsdagsselskap igjen.

Det er bare å hive dem på havet...

Endelig har de gjort fra seg.

De begynner å prate igjen. Lavmælt og nølende.

Hvorfor gjør de dette mot meg? Jeg har aldri gjort dem noe. Hvorfor stanset ikke Jonas dem?

- Er det noen som hører å ta i møkkapeisen?

- Ikke jeg, i hvert fall!

- Enn du, Jonas?

Jonas er sammen med dem! Hvorfor, Jonas?

- Nei, vi slutter med dette nå.

- Er du feig?

- Det er ikke rett...

- Det gir vel jeg faen i! Så får jeg gjøre det selv, da...

En eller annen trekker av ham buksene så rumpa blir bar. Noen fniser i bakgrunnen.

- Hvem skal gjøre det?

- Faen, ikke jeg, i alle fall!

- Ikke jeg, heller.

- Er det bare feigpeiser her, da?

Det gjør så ubeskrivelig vondt at han gir alt han har i lungene for å skrike ut smertene de skjærer inn i ham med en lommekniv i ene rumpeballen, men tørkleet forvandler det til et lite pip fra en kanarifugl i bur.

- Det ble et jævlig fint hakekors, ikke sant?

POPULISTISK OM SAMENE

En brevkriker i Avisa Nordland 6. mars ojer seg over samene. Her skrives det både på innput og utput og innlegget er et sammensurium av løse påstander og gjetninger. Med et slikt innlegg både uten hode og hale, er det ikke til å undres over at han skriver seg for OJ og legger seg som så mange andre skittkastere i de anonymes søppelsekk.

Her er noen av påstandene, sitat: "Samene kom i sin tid fra Østen og etter de opplysninger vi har fått, for de brutalt fram og folk flyktet der de kom". --- "Der har vi et klart svar til alle; samer er ikke urfolk." Sitat slutt.

Hvem er dette kongelig "vi" brevkriveren snakker om? Hvem er "vi" som har fått slike opplysninger? Hvilke kildemateriale er det "vi" bygger på?

Skulle jeg ta en kjapp gjetning så antar jeg at han som OJ-er seg over samene i AN har forlest seg på Karstein Adriansens bok "Er samene Finnmarks urbefolkning?", utgitt på eget forlag for noen år siden. Adriansen forsøker forgyves å få dette arbeidet godkjent som forskningsoppgave, noe to universiteter hittil har avvist. Adriansens er ingen forsker, men en synser. Likevel bygger Frp hele sitt samepolitiske syn på Adriansens bok, som er avvist som forskningsgrunnlag fordi den ikke holder mål vitenskapelig. Bevisføringen er i følge kritikerne svært mangelfull og bærer preg av "synsing" uten grunnlag i virkeligheten. Adriansen avviser blankt bl.a. at samene er blitt utsatt for noen for-norskingsprosess (jfr. hans egen hjemmeside).

Kan kanskje minne OJ om at samisk tilhører den finsk-ugriske spåkammen, som både finsk og ungarsk tilhører.

DOJ

**Husk –
Samfunnsliv
trenger din
støtte**

BDB-boken er nå kommet ut – både på norsk og engelsk. Tiden er moden for en av de viktigste bøkene i vår tid.

Bertram d. Brochmann:

Kunsten å lese Bibelen

I forbindelse med at både den engelske oversettelsen og den norske versjonen av BDBs klassiker nå er klar-gjort for nyopptrykk som bok og som elektronisk tekst på internett, velger vi å trykke de første kapitlene av boken i de kommende utgavene av Samfunnsliv.

Kapittel 1

Hva Bibelen handler om

Bibelen beretter på en beåndet og fantasifull måte om den menneskelige natur, om dens farer og risiko på den ene side, og om våre muligheter og sjanser på den annen side. Intet dikterverk og intet drama forteller mer utførlig og allsidig om menneskelig primitivitet om vårt bevisste så vel som ubevisste driftsliv. Bibelen får derfor en renessanse i framtiden etterhånden som den moderne sjelforskning og massepsykologi lærer oss å bli oss riktig bevisst hva det egentlig er Bibelen forteller oss. Det har verden diskutert i et par tusen år; men ennå er man ikke kommet til et endelig og positivt resultat. Hver oppfatning holder på sitt.

Bibelens innhold har hittil syssel-satt hele verden i en uavlatelig, gjettekonkurranse. Best som man trodde å ha funnet det riktige så kom stadig nye momenter til, og gjettekonkurranse begynte forfra.

Det er altfor ensidig å betrakte Bibelen som «religion». Ordet religion eksisterer ikke i Bibelen og knapt nok et begrep som kunne svare til det som vi mener med ordet: religion.

Bibelen handler om økonomi og rettsorden. Den inneholder etikk og beretter om etiske konflikter. Det er atskillig historie i Bibelen og en mengde dikteriske allegorier og en mengde bildespråk, symbolikk og kunst. Den inneholder lære fra profeter og vismenn og den tar sikte på å oppdra barbarer til menneskelighet og mennesker til guder. Mosebøkene inneholder alle slags detaljer om hvordan man skal oppføre seg blant sine medmennesker, lovgiveren tar enda med en slik ting at man skal gå utenfor leiren når man skal gjøre sitt fornødne og ta med seg en spade. Når du setter deg ned der utenfor skal du grave det ned. (5. Mosebok, 23, 12.)

Det ville være oss alle ganske uforklarlig at alle disse forskrifter om livet her på jorden kunne reduseres til «religion» og omdiktes til bare å omhandle religion hvis vi ikke kjente til det faktum at Bibelen inneholder en samfunnslære, en samfunnsøkonomi, en samfunnsmoral osv. som er ganske uforenlig med den politiske og hedenske stats samfunnslære, moral, økonomi, rettsorden osv. Men da Bibelen selv regner med denne konflikt mellom Guds orden og menneskenes autoriserte

orden og da evangeliet selv vitner om de falske hyrder som er «leietjener», leid og betalt av hedenskapet, så forstår man meget greitt den «politikk» og «taktikk» som har ytret seg på den måten at man har diktet Bibelen om til en himmelvendt religion som er livet på jorden utedkommende.

Men Bibelen omhandler mer. Den forteller i bildespråk «om de første mennesker» og om den sjanse og risiko som knyttet seg til å våkne til bevissthet og tilegne seg kunnskap. For kunnskap har alltid to sider, en til godt og en til ondt.

Bibelen forteller en mengde om den konflikt som alene menneskene opplever, konflikten mellom kunnskapens samfunnstre og livets hellige samfunnstre. Det ene samfunnstre bærer onde frukter og dør. Det annet levende og lysende livstre eller samfunnstre bærer gode frukter og får evig liv og blivende beskaffenhet.

Bibelen beretter i sterke bilder om den menneskelige natur som på den ene side strever og lenges og vokser oppover som alt annet levende og som på den annen side sover naturens tunge søvn og som derfor tilkjenne gir en treghet og et så gjenstridig materiale som det vår historie også beretter om. Bibelen irettesetter «sløvheten» og de harde hjerter.

Men sant er det også at Bibelen foruten alt dette som angår menneskets natur, skapelse, vekst og samfunnsdannelse, også omhandler vårt forhold til Gud og vår svakhet for guder, molokker, demoner, ukontrollert fantasi, fristelser og risiko i kjød og ånd. Bibelen forteller også om Guds virkelighet, om hans lover og lovmessighet og om hvorledes Gud selv sørger for at hans lover blir adlydt.

Endelig beretter Bibelen om hvorledes det menneskelige åndsliv og tankeliv skeier ut, hvorfor og hvorledes det foregår og hvordan dette ytrer seg, hvilke følger det fikk og fremdeles får.

Bibelen beretter videre om verdens mentale frelser som kom for å frelse oss fra vårt ukontrollerte tankelivs utskjelset samt endelig om den framtidige utvikling og om menneskelivets og samfunnslivets endelige mål.

Bibelen framstiller det så at det finnes et fullkommenhetens rike hvor all tåke og alle problemer er fjernet og forsikrer at menneskeheten ifølge et gammelt og nytt testamente faktisk er innsatt som arvinger til dette herlige kongerike hvor menneskesønnen ikke lenger er en trel, men er kommet på sin virkelige trone i sin virkelige glans og herlighet som Guds eget barn, sønn eller avkom.

Bibelen inneholder på en viss måte alt som angår vår fortid, nåtid og framtid. Bibelen er en syntese over alt sammen. Men ennå behager det oss mennesker best å være «analytikere», dvs. å dele opp tilværelsen i en mengde strengt atskilte «livsområder». Derfor taper vi helheten og

den store livssammenheng av syne som Bibelen rommer. Derfor er det en bildelig fornøyelse og et lettjøpt blendverk når statens prester lærer folk til å tro at Bibelen «bare» er religion og at verdens frelser «bare» er en religionsstifter i konkurranse med et par dusin andre.

Da vi i denne bok har til hovedtema å søke å gi leseren et helstøpt bilde av verdens mentale frelser så vidt dette er oss mulig, blir det her særlig det nye testamente vi beskjeftiger oss med. Det er lettere å lese og oppfatte de 4 evangelier enn å tyde og beskrive hele den øvrige del av Bibelen.

Bibelen handler altså om oss mennesker og om vårt forhold til Gud og til vår Frelser. Om det tviler antagelig ingen. Men da menneskene alltid har mistydnet og misforstått seg selv, har mange dessverre ikke oppfattet at de har noen «Frelser» behov, likesom begrepet Gud stadig har forandret seg etter som vi har utviklet oss selv. Det ser fra en overfladisk betraktning ut som Gud i vår tid er en ganske annen enn f. eks. for 100 år siden, og leser man religionshistorie og teologiske verker fra tidligere tider så er det ganske utrolig hva folk har fått seg selv og andre til å tro. Ja, vi er endog mange som mener at vi vil vokse meget mer ennå, og at «Gud» igjen vil forandre seg. Bjørnson sa det slik: «Der bra folk går, der er Guds veie.» Folk irlfall det at hvis det er en Gud så må han være slik som «bra folk» altså de «fromme og rettroende» tenker seg Gud, og når kristendom har vært framstilt som religion, men av andre som «liket i lasten» og igjen av andre som «politikk utedkommende» og atter igjen av andre som noe «barnslig tull» som verden måtte vokse fra snarest mulig, så har alle disse oppfatninger det til felles at de med ordet «kristendom» mener kirkekristendommen i Europa og Amerika, altså det som «bra folk» tror på!

Da menneskene aldri tidligere har forstått seg selv og først nettopp nå er begynt å nærme seg inngangen til sitt eget sjellelivs dybder, bør vi ikke da alle bli enige om som et utgangspunkt eller som en arbeidshypotese at det slett ikke er sikkert at det vi, inntil nå har kalt kristendom absolutt behøver å være sann kristendom eller i beste fall et tilløp til kristendom. Kanskje er sammenhengen den at Kristi navn spottes, foraktes og forkastes i verden fordi vi mennesker har mistydnet Kristus, tatt feil av både ham, av Gud og av oss selv?

Hva beretter nå aller først Bibelen selv om dette spørsmål?

Vi nevner noen få eksempler: Esaias sier allerede lenge før Kristi tid følgende i kap. 52, 5: «Og nå hva skal jeg gjøre sier Herren, ti mitt folk er borttatt (fra meg) for intet. Dets herskere brøler, sier Herren, og uavlatelig hele dagen blir mitt navn spottet. 6. Derfor skal mitt folk lære å kjenne mitt navn, derfor skal du på den dag lære å kjenne atjegerdensom ta-

ler: Se her er jeg; 7. Hvor deilige er på bjergene dens føtter som bringer godt budskap, som forkynner fred, som bebuder godt, som forkynner frelse, som sier til Sion: Din gud er blitt konge.» (Da vers 7 sikkert er dårlig oversatt skal vi prøve å gjengi det bedre: Hvor velsignet er ikke hans føtter og livsvei, som står så høyt at han bringer det gode budskap, forkynner fred, når alle skaper krig, som vitner om det gode, når alle taler ondt om seg og sin neste, som forkynner frelse for menneskene når alle har mistet håp og tro, og som lærer folket at Gud alene skal være dets konge, når hele verden skriker på diktatur og organisasjon.)

Av vers 5 så vi tydelig at gudsbegrepet var uklart og misforstått av folket så Guds navn av den grunn ble spottet.

Hos Paulus heter det likefram i et brev til menigheten i Rom. 2, 24: «For eders skyld spottes Guds navn blant hedningene.»

Fenomenet er altså ikke ukjent i Bibelen. Noen 100 % kristendom har iallfall aldri vært praktisert siden Frelseren gikk bort og overlot sin lære til sine disipler. Det har Frelseren selv forberedt oss på.

Da Olav den hellige «innførte» kristendommen i Norge, hogde han resolutt hodet av bønder som ikke ville la seg døpe. Og da de første kristne pilegrimer fra Norden reiste gjennom Europa herjet de som ville og røvet og ranet hele veien fram, ja, også i det «Hellige land».

Gustav Adolf var for sin tid en strålende personlighet, en from og for sin samtid rettenkende mann, men hans teologi hadde sikkert ikke vært akseptert av våre nåværende kirker.

Abraham som ville slakte sin egen sønn, ble inntil for få år siden framstilt som et eksempel på en Guds mann, og Salomo med sine 5000 hustruer sto også som et lysende eksempel.

Men etter som kritikken våknet og våre etiske begreper utviklet seg og gjorde seg gjeldende var her mange norske teologer som helst ville stikke hele det gamle testamente under stolen fordi det var blitt altfor «vanskelig» å forklare det for «rett-troende».

Her ser man en av følgene når man vil hevde at alt var ferdigskapt for mange tusen år siden, og søke å lure seg bort fra sannheten om den evige skapelse.

Det heter nok i jødernes barnelærdom at Gud hviler på den 7. dag, men Jesus forsikrer flere tusen år senere: «Min fader arbeider inntil nå og Jeg arbeider» (Johs. 5, 17). Vi må derfor forandre den forestilling at skapelsen er avsluttet og at vi er gjenfødte på nytt for alltid. Vi skal stadig fødes på ny i ånd og sannhet.

Og når man lar folk leve i den ulykkelige vrangforestilling at Olav den hellige importerte 100 % ferdig kristendom for 900 år siden og videre lar folk godta våre dagers kirkekristendom med sin mammonkultus, statshedenskap og klassekrig

som sann kristendom, så er det ingen grunn til å undre seg over at det skrives og tales om «kristendommen» som «Liket i lasten». En tysk gestapomann sa likefram til meg: «Oppriktig talt ønsker vi ikke mer at Kristi navn blir nevnt hos oss.» Og da svarte jeg: «Det kan jeg så godt forstå etter at jeg i mange år har besøkt tyske kirker og hørt på den «kristendom» som der er blitt forkynt.» Det luktet både krutt og blod av de tyske prekerer.

De kirkekristne har etter mitt syn allerede lenge stått overfor valget: Enten å se Jesus Kristi navn bespottet, nedtrampet og forkastet verden over, eller å erkjenne sin umåtelige feiltagelse m. h. t. å oppfatte både Gud fader den allmechtige himmelens og jordens skaper og Frelseren Jesus Kristus, og ikke minst m. h. t. oppfatningen av oss selv som mennesker og menneskesamfunn. Vi må derfor lære å lese Bibelen om igjen.

Jeg har oppfattet Henrik Ibsen og Arne Garborg og andre norske «Sere» slik at de så det på en lignende måte, og for mitt eget vedkommende har dette stått meg klart fra begynnelsen av den forrige verdenskrig. Det var i årene 1914—15 at det gikk opp for meg denne store kløft mellom Bibelens lære og kirkekristendommens ufrivillige misforståelser og utskjelset.

Derfor forekommer det meg ganske enkelt og naturlig dette at Gud er fra evighet den samme, men at det bare er vi mennesker som vokser og utvikler oss etterhånden som nytt lys skaper nye veier og muligheter for vår vekst. Vi står midt i skapelsen og nettopp i våre dager umiddelbart foran en mektig «gjenfødelse i ånd og sannhet. Vi står like foran «Jesus Kristi gjenkomst» hvis vi bare kan oppfatte oss selv riktig, så vi har et riktig utgangspunkt når vi skal lese Bibelen og når vi skal prøve å gi akt på tidenes tegn.

Mennesker som lever i den «statistiske» forestilling at livet er «ferdig» og at «skapelsen» sluttet for lenge siden, har vanskelig for å oppfatte det levende liv som evig vekst, og mange er det derfor nettopp nå som forsikrer at det ingen utvikling finner sted. Alt er bare evige kretsganger, sier de, og slik oppfatter vel også fluen det når de hjelpeløst surrer på lyset uten å begripe seg selv? Disse mennesker har da også meget vanskelig for å tro på «lyset» og lysets makt som evig kilde til vekst og nydannelse. De mener selv å ha «den rette tro» og tenker seg sannheten som et «statisk» noe, som noe endelig og absolutt, og hvorfor? Jo naturlig fordi de mangler sans for bevegelsen i det evige liv. Men det evige liv som vi her forkynner er nettopp evig bevegelse, endog etter at vi har nådd den fullkommenhet som Frelseren taler om.

Det er psykologisk lett forståelig at mennesker som ikke ennå har oppdaget «lyset» som skapende og

Teologen og politikeren Gunnar Stålsett!

Innledning:

Biskop i Oslo siden 1998, Gunnar Stålsett, har alltid vært, og er omstridt. Og omstridt har han både vært som teolog og politiker. Stålsett tilhørte Senterpartiet som politiker, og var formann i Oslo Senterparti (1973 – 78) og Senterpartiet (1977 – 79).

Som teolog er han meget liberal og tilhører den delen av biskop kollegiet – firerbanden – som vil / ønsker å sprengre grenser, – koste hva det koste vil, (firerbanden består av Stein-land / nå: Kjølås, Køhn, Osberg og Stålsett).

Da statsrådene reiste til Slottet den dagen den nye biskopen i Oslo skulle utnevnes etter biskop Aarflot, visste man ikke hvilken biskop man ville ende opp med. Men Senterpartiets formann som i anledningen var settestatsminister, den "såkalte kristne" Anne Enger Lahnstein, fikk det som hun ville. Stålsett, den gammel senterpartimannformannen, ble valgt til biskop.

Biskopen har fått mye støtte av mange rikssynsere. Deriblant den største sosialdemokraten i Norge på 1990-tallet, Kåre Willoch. "Jeg var skeptisk til utnevningen, men vi ser i dag at denne skepsisen var helt ubegrunnet", uttrykte Willoch forleden. Kunne denne uttalen til royalisten Willoch ha noe med vigslingen av kronprinsparet Håkon Magnus og Mette Marit den 25. august 2001 å gjøre? Stålsett har jo i ettertid fått massiv støtte for talen han holdt til brudeparet i den anledning i Oslo Domkirke!

Ordass / Kaldy – saken i Ungarn:

Så til en lite påaktet hendelse her i Norge som biskop Stålsett var sterkt delaktig i. Biskop Ordass kjempet hele sitt liv mot kommunistene i sin kirkekamp i Ungarn. Gjennom sitt vennskap med biskop Eivind Berggrav i Norge under den 2. verdenskrig, fikk dette mye å si for biskop

Ordass kirkekamp i Ungarn.

Biskop Ordass kritiserte etter krigen myndighetene i Ungarn og i 1948 – 44 år gammel – kom anklagende mot ham (valutatransaksjoner). Etter en lite demokratisk rettsak fikk biskop Ordass to års tukthus. Men rettferdighet ble fyldestgjort i 1956. Biskop Ordass ble tatt inn i varmen igjen både av statlige og kirkeledere og gjeninnsett som biskop i Ungarn.

Vi husker alle den sovjetiske intervensjonen i Ungarn i 1956, - og søndag 4. november samme år da sovjetiske tanks senket sine kanonløp på torget i hovedstaden Budapest, og skjøt vilt om seg. Dagsnytt kom den søndagen i november 1956 hver halvtime kan jeg huske, - 12 år gammel.

I 1957 ble biskop Ordass valgt til visepresident i Det Lutherske Verdensforbund, og medlem av eksekutivkomiteen. Så i 1958 ble biskop Ordass fjernet fra stillingen som biskop og den kommunistiske Zoltan Kaldy (den eneste kandidat) ble valgt til biskop.

Kommunistenes mann Kaldy innførte den diakonale teologi og krevde full lojalitet. Kaldy skulle bygge det sosialistiske samfunn og tilpasse den marxistiske stat.

En norsk prest, ungarsk-fødte Laszlo G. Terray har skrevet bok om biskop Ordass, "Han kunne ikke annet", kun få måneder før generalforsamlingen i Det Lutherske Verdensforbund – LVF – i 1984 i Budapest.

På denne generalforsamlingen deltok en norsk delegasjon på 11 medlemmer ledet av biskop Andreas Aarflot og nå skjedde det kirkelige verst tenkelige. Zoltan Kaldy ble valgt til ny president i LVF – Det Lutherske Verdensforbund. Kaldy hadde på falske premisser fått bispetittelen, - samtidig drev han terror inn sin egen ungarske kirke.

Straks etter innsettelsen av Kaldy som president i LVF fikk han den tidligere generalsekretær i Mellomkirkelig Råd og Det Norske Bibelselskap, Gunnar Stålsett som medlem i LVF. Den 5. oktober 1995 får biskop Ordass oppreisning av en disiplinærdomstol. Vedtakene i det

Sydlig Lutherske Bispedømmeråd i juni / september 1958 er lovstridige / ugyldige. Ergo: Biskop D. Lajos Ordass var lovlig valgt biskop i det Sydlig Lutherske Bispedømme til han døde 14. august 1978.

Biskop Gunnar Stålsett som hadde forsvart Kaldy, og dermed gått i mot biskop Ordass minneoppreisning, holdt seg svært lenge taus om den kritikken som ble han tildelt som kandidat til biskop i Oslo. Men i avisen Vårt Land den 25. november 1997 innrømmer Gunnar Stålsett sin støtte til kommunisten Kaldy, - og ikke til den lovlig valgte biskop Ordass som var Lutheraner. "I det kontroversielle spørsmål om Kaldys kandidatur, mente jeg det ville være en akseptabel løsning i denne situasjonen å velge Kaldy, noe jeg ga klart uttrykk for", sa Gunnar Stålsett. Andre biskoper i Ungarn, bl.a. biskop Bela Harmati, kaller biskop Ordass for "martyrbiskopen".

Gunnar Stålsett dreiv faktisk en pådrivertaktikk for å få valgt Kaldy – og lyktes. Gunnar Stålsett fremmer sitt eget klare kommunistiske syn i denne saken, - Gunnar Stålsett mente at valget av Kaldy ville skape gode forhold til de kommunistiske land. Det mente kommunisten Gunnar Stålsett! 19 prester i Den Lutherske Kirke i Ungarn som skreiv brev og kritiserte Kaldy, ble heller ikke distribuert av generalsekretær i LVF Gunnar Stålsett.

Trenger vi en slik biskop i Oslo og Norge som Gunnar Stålsett? – mitt svar er et klart NEI!

Avslutning:

Undertegnede har skrevet til biskop Gunnar Stålsett og sent e-mailler, men får ikke svar. Den 7. mai 2001 tok jeg dette opp med kapellan Svendsen ved Oslo Bispedømmeråd ved en sammenkomst ved massegrava på Ris kirkegård. Kapellan Svendsen "ville være mannen" som Svendsen sa til undertegnede, - for at Stålsett skulle svare meg. 11 mnd. er gått, - intet svar. Overrasket er jeg ikke.

Og på tirsdag 2. april d.å. i 21-nyhetene på NRK-1 svikter Gunnar Stålsett Israel i en vanskelig tid for dem. Det forundrer meg ikke. Har Gunnar Stålsett lest Bibelen på dette punkt?

Og statsminister Kjell Magne Bondevik oppfordret på TV i påsken at han ønsket seg flere tilhører i kirken. Kan Bondeviks ønske gå i oppfyllelse når vi bl.a. har biskoper som firerbanden (se ovenfor) og Bondevik selv avsetter den bibeltro forkynneren, biskop Børre Knudsen, - hans statsråder avsetter sogneprestene Berg Lyngmo og Thorsen?

Nei, Bondevik – da er det bedre å høre på forkynnerene fra Strandebarm Prosti. Bondevik og Stålsett er hjertelig velkomne på Norrøna Hotell annen hver søndag kl.1100 til gudstjeneste i regi av Strandebarm Prosti! Vis mot og kom!

Thore Lie,
Oslo.

Blå blomst

av Bjørn Erik Stemland

Leonardo da Vinci malte 'Madonna med en blomst' i 1478. Da var han 28 år gammel, og i likhet med de fleste malere på den tiden var Bibelen hans viktigste inspirasjonskilde.

Det lille Jesus-bamet sitter helt oppslukt og ser på blomsten som mora holder opp foran ham.

Selv var jeg 26 år i 1970 og opptatt av filosofiske spørsmål. En sommerkveld på den tida satt en venn og jeg og snakket om poesien blå blomst - og så ut over de blågrønne blomsterengene i vår barndoms bygd.

Ubefestede og med verden foran oss fabulerte vi over livets mysterium og dets dypeste gleder.

Vi skrev dikt til hverandre og utvekslet våre innerste tanker.

Siden gikk vi hver til vårt og har sluttet å snakke med hverandre.

- - -

I dag er Leonardos Jesus-bam min trøst.

Han ser ennå poesien blå blomst og trettes aldri - som Mesteren selv - av å studere livets mysterium.

FOLKEMORDET PÅ ARMENERNE

I en av de siste utgavene av Time Magazine var det vedlagt en DVD produsert av et fransk selskap med en rystende dokumentar om det tyrkiske folkemordet på armenerne før og under den 1. verdenskrig. Tyrkia var Tysklands allierte på den tiden så Tyskland gjorde ingenting for å forhindre folkemordet. I ly av de harde kampene mellom nasjonene under første verdenskrig, gjorde Tyrkia som de ville med armenerne. Man regner med omkring 1,5 millioner døde. Tyrkerne tok bl.a. i bruk kvegvogner for å frakte armenerne ut til tilintetgjørelsen. Dette minner om tyskernes frakt av jødene under andre verdenskrig. De fleste armenerne måtte likevel gå til fots. Den lange vandringen mot den syriske og mesopotamiske ørkenen tok 2 - to - måneder.

Mange sultet i hjel under vandringen, andre ble drept. De fleste menn ble drept ved at strupene ble kuttet over. Også kvinner og barn ble utsatt for denne drapsmetoden.

Bak tilintetgjørelsen av armenerne sto det hemmelige statspolitiet i Tyrkia kalt Union og Fremskritt. Men godkjenningen kom selvfølgelig fra sentralmyndighetene i Tyrkia.

Dokumentaren inneholder også intervjuer med overlevende fra deportasjonene. Anbefales på det sterkeste.

DOJ

Avisdebatt:

Populistisk om samene I

Storingsrepresentant Per Willy Amundsen, (Frp Troms) hevdet i en debatt i Stortinget at samene ikke kan regnes for urbefolkning. Han viser til «forskning» omkring dette. Sannsynligvis er det samme «forskning» som en annen Frp-representant, Torbjørn Andersen, henviste til i en tidligere debatt i Stortinget om samiske rettigheter: den meget omstridte «forsker» Karsten Adriansen, en pensjonert disponent fra Båtsfjord.

Av: Dag O. Johansen, Fauske, redaktør av avisen Samfunnsliv

Dermed fortsetter Per Willy Amundsen Frps løgner om samer og samisk historie. Som innvandringspolitisk talsmann for Frp gir dette ham jo en egen «tyngde» i debatten omkring disse spørsmål.

Avvist

Adriansens bok «Er samene Finnmarks urbefolkning?» utkom på eget forlag. Adriansen presenterer seg selv som arkeolog, men er altså en 82 år gammel tidligere fiskebruksdisponent fra Båtsfjord med interesse for arkeologi og historie. Som pensjonist studerte han opp til arkeologi hovedfag ved Universitetet i Tromsø. Boken bygger på manuset som han sendte til Universitetet i Trondheim som doktorgradsavhandling, der den ble avvist fordi den ikke holdt mål rent vitenskapelig. Ifølge NRK-Finnmark 28.8.2002 omtalte professor i arkeologi ved Universitetet i Tromsø, Bjørnar Olsen, boka slik: «Når man skal drive forskning så er det visse minstekrav til teori og metode og redelighet. Og ikke minst er det krav til kildekritikk. Ingen av disse

Populistisk om samene II

Viser til avisartikkel i Nordlys 28.09.2006 med samme tittel, av Dag O. Johansen, som benevner seg som redaktør av avisen Samfunnsliv i Fauske, en avis en ikke finner registrert.

Av: Karsten Adriansen, arkeolog

Han bruker sin avisartikkel til å degradere min kompetanse til å ha noen formening om samiske forhold. Til det er å bemerke at jeg har samme utdanning i arkeologi ved Universitetet i Tromsø som alle andre arkeologiske professorer og doktorer som er utdannet i Norge gjennom grunnfag, mellomfag og hovedfag i arkeologi. For å få et hovedfag måtte en ha bestått eksamen fra ett grunnfag til, og som for mitt vedkommende ble grunnfag historie. Det er innenfor arkeologien en finner de fleste «forskere» om samiske forhold.

Min yrkesmessige kompetanse var utdanning i økonomi, blant annet ved K. Moldenæs handelsskole i Tromsø og handelshøgskolen Bedriftsøkonomisk Institutt i Oslo, og videre utdanning i næringsmiddelteknologi, blant annet ved Hermetikfagskolen i Stavanger og tidligere Statens Fagskole for Fiskeri i Vardø.

Løgn

«Redaktør» Dag O. Johansen skriver at Frp-representantene Per Willy Amundsen og Torbjørn Andersen under debatter i Stortinget farer med løgn om samene når de refererer til min bok «Er samene Finnmarks urbefolkning». Det er imidlertid ikke vi som farer med løgn i denne sammenheng, men Dag O. Johansen og hans likesinnede.

Når han i ovennevnte avisartikkel skriver at min hovedoppgave ble avvist av Universitetet i Tromsø, er dette løgn. Min hovedfagsavhandling hadde tittelen «Nordkynområdet eldre bosetningshistorie». Under festlighetene etter avleggelsen av hovedfag ble det sterkt framhevet at jeg var den eldste i landet som på dette tidspunkt fortløpende hadde gjort seg ferdig med både grunnfag, mellomfag og hovedfag uansett studieretning.

Når Dag O. Johansen skriver at jeg har min yrkesbakgrunn

«Populistisk om samene» III

Nordlys hadde 03.01.07 ei ytring forfattet av Karsten Adriansen. Tittelen var «Populistisk om samene». Adriansens ytring er en reaksjon på et innlegg fra Dag O. Johansen (Nordlys 28.09.06). Stridstemaet er om det finnes en forskningsmessig begrunnelse for å gi samene status som urfolk eventuelt også urbefolkning på Nordkalotten.

Av: Reidar Bertelsen, professor og instituttleder ved Institutt for arkeologi, Universitetet i Tromsø

Det er forståelig at dette spørsmålet vekker debattlyst, og det er

punktene oppfyller Adriansen. Som vitenskapelig verk har den ingen verdi.»

Lærer og forfatter Svein Lund skriver følgende om boken (sitat):

«No er det sjølvsagt ikke så lett for oss amatører å vurdere alle vitenskapelige og uvitenskapelige metodar innafør arkeologien. Men dei fleste med minimalt kjennskap til Finnmark burde kunne vurdere sakligheita i nokre utvalde sitat frå boka:

"Lapper eller sjøfinner eller bufinner er en etnisk meget sammensatt gruppe som i dag betegner seg som sjøsamer. Deres daglige språk er norsk. Blant disse foregår det i dag en størstilt opplæring i nordsamisk innen alle aldersgrupper for å skaffe seg tilhørighet til det samiske. Denne omskoleringen skjer under offentlig forvaltning og for offentlige midler." (s.113) Å avvise sjøsamane som samar er eit heilt sentralt spørsmål i Adriansen sin argumentasjon. Det utrolige er at i ei historisk avhandling spør han ikke kva for daglig språk «sjøfinnene» hadde for bare 2-3 generasjonar sidan.

"Endrede stedsnavn fra norsk til samisk har en i de utgitte telefonkataloger, og hvorfra en henter et lite knippe. Tana er blitt til Deatnu. Kålfjord er blitt til Gaivuotna, Kautokeino er blitt Gouvduageaidnu. Magerøya er blitt Mahkaravju. Denne trenden tilsier at det vel bare er et tidsspørsmål før alle norske stedsnavn er blitt endret til samisk på alle nye kart over Finnmark." (s. 117) For ein arkeolog burde det vere rimelig å gå litt lenger tilbake i tida og spørre kva tid og korleis formene Kautokeino og Tana oppsto. Men fornorskningsperioden er fullstendig forbigått i Adriansens framstilling.»

Sitat slutt.

Mer om Lunds kritikk av Adriansens bok kan leses på: <http://home.online.no/~sveilund/sami/adriankk.htm>

Meningsløst

som fiskebruksdisponent fra Båtsfjord, er dette også løgn. Selv om jeg har noen yrkesaktive år som disponent ved fiskeindustribedrifter, har jeg aldri vært disponent ved noe fiskebruk i Båtsfjord. Han uttrykker seg nærmest som det å være fiskebruksdisponent er å betrakte som undermåls. I en disponentstilling ved en fiskeindustribedrift får en adskillig innsikt i menneskekunnskap, i kontakt med flere titalls råstoffleverandører, egne arbeidere og ansatte, og også med mennesker i hele det lokalsamfunn en virker i. Dette gir etter min mening bedre forskerkompetanse enn om en etter grunnskolen i 18-20-årsalderen begynner studiene i arkeologi ved ett av universitetene i landet, og da særlig innenfor de snevre grenser arkeologiseksjonene har staket opp.

Viktig å skaffe bevis

Underveis i utdannelsen i arkeologi ved Universitetet i Tromsø var det sterkt poengtert at her var det viktig å skaffe samene bevis for at de var urfolk i området. Traff en underveis på andre spørsmål en ville stille, var det bare å legge disse til side. Jeg hadde så mange spørsmål liggende da jeg var ferdig med hovedfag at jeg bebudet det nok også ville komme en doktoravhandling.

Det er imidlertid riktig at min dr.philos-avhandling med tittelen «Er samene Finnmarks og/eller Nordkalottens urbefolkning», som av forskjellige grunner ble innlevert til NTNU Universitetet i Trondheim 26.04.2001 ble avvist der. De som ble oppnevnt i bedømmelseskomiteen var professor Inger Zachrisson, Stockholm, professor Bjørnar Olsen, Tromsø og professor Kalle Sognes, Trondheim. Bjørnar Olsen trakk seg på grunn av inhabilitet (ugildhet). I stedet ble oppnevnt professor Knut Odner, Oslo.

Alle disse hadde utgitt flere større verker som bevis for at samene var Finnmark og Nordkalottens urfolk, mens min avhandling hadde konklusjonen at samene ikke kunne betegne seg som urfolk i området. Da jeg ikke fikk gehør for at noen av disse tre var ugild (inhabil) for å ha noen befattning med min avhandling, visste jeg at den ville bli avvist. Den 12.06.2002 ble det lagt brev i min postkasse at det ikke ville bli avholdt noen disputas for min dr.philos-avhandling.

da også et forskningsfelt som det ofres mye energi på og der meningene er mange. Karsten Adriansen bruker størstedelen av innlegget sitt til å argumentere for sin troverdighet. Han mener selv å være en anerkjent forsker og at hans mening derfor skal ha vekt. Hans argumentasjon kviler på to poenger. Han har hovedfagseksamen i arkeologi og han har forsøkt å ta doktorgraden i faget uten hell. Det siste skyldes i hans øyne at han er blitt utsatt for en bedømmelseskomité som var forutinntatt.

Ikke grunnlag

Til dette er å si at Adriansen har hovedfagseksamen i arkeologi fra Universitetet i Tromsø, men eksamensresultatet ga ikke grunnlag for opptak på forskerutdanning. Han har senere like-

Opprinnelsen til de norske navnene i Finnmark er samisk. Et godt eksempel på dette er forvanskningen av det samiske Jiebmaluokta (samisk for selbukta/kobbekbukta) som er blitt Hjemmeluft (et meningsløst ord). Gamle kart fra Finnmark viser at navn på elver, fjell og vann osv. var samiske og senere er disse blitt fornorsket til ord som ikke betyr noe som helst.

Det er viktig å understreke at Adriansens hovedoppgave ble avvist på grunn av sin uredelighet med hensyn til kilder og bevisføring.

Det siste utspillet fra Adriansen var en artikkel i Altaposten der han avviste at det har funnet sted noen fornorskning av samene. Dermed viser han sin egentlige agenda for sin bok om samene i nord. Det er meget lett å tilbakevise hans påstander om manglende fornorskning gjennom historiske beviser og fakta som finnes i seriøs forskningslitteratur her i landet.

Opp og frem

Frp framstår som den mest aggressive makten mot samisk språk og kultur. I begynnelsen av september 2003 var Siv Jensen på besøk i Porsanger og uttalte følgende, i kjent fornorskningsstil:

«Samer må lære norsk, og ikke samisk, på skolen, slik at de kan komme seg opp og frem her i verden.»

Analysere man den famøse uttalelsen videre må jo det hun sier bety at å beherske samisk språk er mindreverdige fordi man ikke kommer seg opp og frem i verden med det.

Dette klinger antakelig godt i ørene på alle i Troms og Finnmark og ellers i landet som i sin historieløshet vil fortsette den skammelige fornorskningsprosessen overfor samene som har foregått gjennom flere generasjoner.

Frp, som er det eneste partiet på Stortinget som aktivt går ut mot samisk språk og samisk kultur, har på nytt trakkett samene ned i skitten.

Ga ut bok

Jeg besluttet å gi avhandlingen ut i bokform, for at ikke mine forskningsresultater og teorier skulle kveles. Det som står i boken har vakt betydelig oppsikt.

Et lite eksempel på sannsynlighetsforskning:

I 1997 (da jeg startet min forskning) var det ifølge Statistisk Årbok pr. 1. januar 4.392.714 statsborgere i Norge. Det var 3.311.190 stemmeberettigede over 18 år av disse i 1997 i Norge, ifølge Statistisk Årbok 1999. Dette gir 1.081.524 personer under 18 år og som tilsier 32,6 prosent tillegg til befolkningen over 18 år. Pluss en samme prosent på antall samiske velgere samme år i Norge, og som var 8520, kommer en fram til at det totalt var 11.297 samer i Norge på dette tidspunkt med stort og smått. I Finnmark var det 5520 sametingsvelgere samme år. Pluss en også her 32,6 prosent til for barn og ungdom under 18 år, kommer en til at det var 7319 samer som bodde i Finnmark i 1997. Finnmarks totale befolkning pr. 1/1-1997 var 75.757 personer.

Ifølge A. Hellands befolkningsoversikt bodde det 3.610 personer i Finnmark i år 1597, som er i underkant av fem prosent i forhold til 1997. Hvis den norske befolkning følger samme befolkningsutvikling som i Finnmark, og samene følger samme befolkningsutvikling som den samlede norske befolkning, skulle det være 564 samer i Norge år 1597.

Ingen stor flokk

I min avhandling kommer jeg fram til at den samiske innvandringen til Skandinavia skjedde 200-300 år etter vår tidsregnings begynnelse, og denne innvandringen skjedde østfra over Sør-Finland. De kom som jegere/samlere, og reinen var deres viktigste ressurs. De kom i konflikt med finske bønder i innlandet, som også hadde jakt som næring, og trakk over til svensk og norsk fjelland.

Når foran viste beregninger viser at samene i Norge vokste fra cirka 564 personer i år 1597 til 10.615 personer i 1997, er det nærliggende å spørre hvor mange samer det var som cirka 1300 år tidligere, eller cirka år 300 e. Kr. trakk over fra det finske bondeland til de svenske og norske høyfjell? En kan konstatere at det var ingen stor flokk.

vel forsøkt å oppnå doktorgraden på en tekst om samenes fortid. Han har selv skrevet at dette ikke lyktes ved NTNU i Trondheim. Om han har forsøkt ved flere universiteter så har han åpenbart ikke hatt hellet med seg der heller.

I innlegget opplyser han hvem som var involvert i bedømmelsen i Trondheim. Dette er høgt respekterte forskere fra ulike akademiske miljøer, og de har markert seg i forskningsdebatten om samisk fortid med ulike ståsteder. Det er helt urimelig å tro at han har vært utsatt for noen form for usaklig vurdering. Det er altså slik at Adriansen ikke kan støtte seg til den troverdigheten som følger av akseptert forskerkompetanse. Adriansen har uten gyldig grunn oppnådd å bli kalt både vitenskapsmann og forsker fra Stortingets talerstol og hans mening

Korrespondanse:

Melkeveien 28a,
0779 Oslo,
14. februar 2007,
(tlf. nr. 22 14 91 77).

Biskop Helga Haugland Byfuglien,
Borg Bispedømmekontor,
Bjarne Aas gt. 9,
1606 Fredrikstad,
(tlf. nr. 69 30 79 00).

Utvalg for skolens og
barnehagens formål
– Bostadutvalget –

Kjære Helga Haugland Byfuglien!

Mange på grasrota i Norge lurer fælt på hvordan du med ditt merkelige syn på homofili har latt deg velge inn i denne AVKRITNINGSKOMITE-EN?

Folk som følger litt med, husker jo at Carl Fr. Wisløff gikk av i protest da du og en kvinne til skulle ordineres til prest på MENIGHETSFA-

KULTETET. "Feminismen er en ond åndsmakt", har professor Carl Fr. Wisløff siden uttalt.

Dessuten sa biskop Bo Giertz at kvinneprestsspørsmålet er testspørsmålet. Jesus Kristus – Guds sønn – er ORDET, (Joh. 1) fra 1. Mosebok, kap. 1, vers 1 til Joh. Åp. kap. 22, vers 21.

For den som VIL bøye seg blir ORDET enkelt, men djevelen kompliserer og forvirrer våre liv.

Alle har vi syndet mot den treenige Gud (Rom. 3, 23) og alle blir vi RETTFERDIGGJORT AV BARE NÅDE (Rom. 6, 23).

Alle er vi egentlig MED VED KORSET. For Gud er vi alle røvere og mordere. Begge røverne spottet. Den ene sa: "ER DU GUDS SØNN?" – så steg ned av korset – og redd deg selv og oss. Da "våknet" den andre, (hadde han sett noen av Jesu tegn, under og mirakler?).

"VI LIDER DET VI HAR FORTJENT. DENNE MANN ER

RETTFERDIG. JESUS – TENK PÅ MEG NÅR DU KOMMER I DITT RIKE!" Hva Jesus svarte, vet vi alle! Per Lagerquist skriver: "Røveren ga Jesus en tanke, og Jesus ga ham et paradisi".

Mange ber nå for denne AVKRISTNINGSKOMITEEN som folk tror du er lurt inn i sammen med alle homoforkjemperne, – TIL MANN OG KVINNE SKAPTE HAN DEM".

La oss få beholde den kristne formålsparagraf i skoler og barnehager! Gjør du det

BISKOP HELGA HAUGLAND BYFUGLIEN, er du faktisk i k k e med på å bryte vår kjære Grunnlov fra 17. mai / 4. nov. 1814! Og du vil faktisk bli husket for hvert fall en god gjerning i ditt bispekliv!

Vi krysser fingrene!

Og helt til slutt – (jeg kan ikke dy meg) – biskop Helga Haugland By-

fuglien, – i siste nr. av bladet "Rapport fra ASIA – Nyhetsmagasin fra AsiaLink, nummer 1 – 2007" leser vi i lederen, jeg siterer,

" - - - - I Vesten åpner kirken seg for homofilt samliv og gir i stadig økende grad aksept for såkalt ny moral, eller det som tidligere generasjoner kalte umoral. Kirken dilter etter forfallet i samfunnet. Ordet misjon byttes med dialog. Kirken avfolkes og sekulariseres. Det er ikke rart at Time Magazine for en tid siden beskrev Europa som et kontinent i en etterkristen epoke.

Men samtidig som avkristningen og forfallet akselererer i Vesten synes misjonsiveren å tilta i mange land i Syd Amerika, Afrika og Asia. Vi har i Rapport fra Asia fokusert mye på kinesernes misjonsvisjon som de kaller Tilbake til Jerusalem.

- - - - Sist november reiste jeg sammen med "den himmelske mann" til Filippinene for å være med på å inspirere og utfordre filippinske

misjonærer.

- - - - Muligheten til å se misjonsoppdraget fullført i vår generasjon synes mer realistisk enn noen gang. Selv om Vesten sakker akterut er Gud i ferd med å reise opp en hær av misjonærer fra mange andre nasjoner. Sentralt blant dem tror jeg det blir mange fra Filippinene, sitat slutt.

Helt til slutt vil jeg siterer 2 – to – vers fra Bibelen, fra Lukas kap. 20, versene 46 – 47:

"46 "Vokt dere for de skriftlærde, som gjerne vil gå rundt i lange kapper, som elsker å få hilsener på torgene, som vil ha de beste setene i synagogene og de beste plassene i gjestebudene, 47 som oppsluker enkers hus, og holder lange bønner for syns skyld. Disse skal få en strengere dom", sitat slutt.

Med vennlig hilsen Thore Lie

kopi: til sekretariatet i Bostadsutvalget

Melkeveien 28a,
0779 Oslo,
15. februar 2007,
(tlf. nr. 22 14 91 77).

Tidligere biskop Gunnar Stålsett,
Røhagan 17 B,
0754 Oslo,
(tlf. nr. 22 50 46 51).

Utvalg for skolens og barnehagens formål
– Bostadutvalget –

Kjære Gunnar Stålsett!

Alle har vi syndet mot den hellige Gud (Rom. 3, 23) – og alle blir vi kjent rettferdige av bare nåde (Rom. 6, 23), men nå må jeg advare deg.

Det er en kjent sak at tre stykker av "AVKRISTNINGSGENERALENE" i Norge er foruten deg – Berge Furre og Trond Bakkevig. I boka "Når et lem lider" av Lasse Trædal i

"Misjon Øst", ser man at dere forsvarte undergraveren og kommunistlakeien biskop Zoltan Kaldy i Ungarn helt fram til han døde i 1987. (NB! I avisen Samfunnsliv 15. april 2002 skreiv jeg om bl.a. dette under overskriften "Teologen og politikeren Gunnar Stålsett!" og som jeg velger å vedlegge dette brev).

Mange aner nok også at sjefen for biskopene i Norge, – ekspedisjonssjef Ole Hermann Fisknes – har vært i en enda farligere stilling for å avkristne Norge.

Jesus sa selv: "Førførelse må komme - - - -" og "Det skal bli som i Noahs og Lots dager."

Det er heller ikke noe nytt at skriftlærde (prester etc.) og lovlærde (jurister) prøver seg mot SANNHETENS ÅND!

Sammen med DET HØYE RÅD (høyesterett) og JUDAS (den penge-syke) var det disse som av misun-

nelse fikk korsfestet og drept Jesus Kristus – Guds sønn.

På grunn av misunnelsen ("bygdedyret" og "Janteloven") har vel, ved hjelp av SOSIALISMEN, FEMINISMEN og KAPITALISMEN, Norge blitt den mest avkristnede nasjon i Vest-Europa. Forholdet til Guds utvalgte folk røper oss. (jamfr. 1. Mosebok 12, 3, Salme 122, 6 og Sak. 12, 2-3).

Jesus Kristus – Guds sønn – er ORDET, (Joh. 1) fra 1. Mosebok, kap. 1, vers 1 til Joh. Åp. Kap. 22, vers 21.

Mange ber for dere i AVKRISTNINGSKOMITEEN som vil fjerne troen på Jesus i Norge i dag (leses: NÅ). Husk: TIL MANN OG KVINNE SKAPTE HAN DEM".

La oss få beholde den kristne formålsparagraf i skoler og barnehager! Gjør du det tidligere

BISKOP GUNNAR STÅ

LETT, er du faktisk i k k e med på å bryte vår kjære Grunnlov fra 17. mai / 4. nov. 1814! Og du vil faktisk bli husket for hvert fall en god gjerning i ditt bispekliv / ditt pensjonerte bispekliv!

Vi krysser fingrene!

Og helt til slutt – (jeg kan ikke dy meg) – tidligere biskop Gunnar Stålsett, – i siste nr. av bladet "Rapport fra ASIA – Nyhetsmagasin fra AsiaLink, nummer 1 – 2007" leser vi i lederen, jeg siterer,

" - - - - I Vesten åpner kirken seg for homofilt samliv og gir i stadig økende grad aksept for såkalt ny moral, eller det som tidligere generasjoner kalte umoral. Kirken dilter etter forfallet i samfunnet. Ordet misjon byttes med dialog. Kirken avfolkes og sekulariseres. Det er ikke rart at Time Magazine for en tid siden beskrev Europa som et kontinent i en etterkristen epoke.

Men samtidig som avkristningen og forfallet akselererer i Vesten synes misjonsiveren å tilta i mange land i Syd Amerika, Afrika og Asia. Vi har i Rapport fra Asia fokusert mye på kinesernes misjonsvisjon som de kaller Tilbake til Jerusalem.

- - - - Sist november reiste jeg sammen med "den himmelske

mann" til Filippinene for å være med på å inspirere og utfordre filippinske misjonærer.

- - - - Muligheten til å se misjonsoppdraget fullført i vår generasjon synes mer realistisk enn noen gang. Selv om Vesten sakker akterut er Gud i ferd med å reise opp en hær av misjonærer fra mange andre nasjoner. Sentralt blant dem tror jeg det blir mange fra Filippinene, sitat slutt.

Helt til slutt vil jeg siterer 2 – to – vers fra Bibelen, fra Lukas kap. 20, versene 46 – 47:

"46 "Vokt dere for de skriftlærde, som gjerne vil gå rundt i lange kapper, som elsker å få hilsener på torgene, som vil ha de beste setene i synagogene og de beste plassene i gjestebudene, 47 som oppsluker enkers hus, og holder lange bønner for syns skyld. Disse skal få en strengere dom", sitat slutt.

Med vennlig hilsen Thore Lie

vedlegg: kopi av avisutklipp fra avisen Samfunnsliv 15.4.2002, "Teologen og politikeren Gunnar Stålsett,

kopi: til sekretariatet i Bostadsutvalget

svarbrev – og det alene – til meg ingen indikasjoner på, verken om du er det ene eller det andre.

Jeg håper tross alt at – etter å ha lest ditt brev – at du får trykket din tro fra skallen (et litt banalt uttrykk) og ned i hjertet. Da vil din tro endre karakter etter hva Bibelen sier, – og da får vi etter hvert se at alle dine handlinger blir i tråd med Bibelens skrifter.

Jeg håper å se en forandring i så måte i din videre bispegjerning!

I mine daglige bønner ber jeg om at biskoper / proster / prester må alle forkynde Guds ord etter hva vår kjære Bibel sier. Vi har ikke lovt til å gi opp. Mister vi troen, mister vi alt! Jeg minner igjen om skriftstedene fra Bibelen, Lukas kap. 20, versene 46 – 47, og som avsluttet mitt forrige brev.

Med vennlig hilsen Thore Lie

Tenkesjansen

Av uvert følger urett,
som ofte følger ubedt.
Utenkt sees mangt som gjennom slør.
Når vi ei klart vet hva vi gjør,
gjøres lett mangt som vi ikke bør.

Det hender, noen kommer til seg selv.
Til sunn fornuft – fordi man tenker.
Men hva med dem som sløver bort,
på dovendyrets benker?
Og derved tankenes far og giver, krenker.

Om vi er tankelat og «trett»,
helst bruker minimum av vett,
– unntagen når det gjelder penger –
(men ikke «lenger»)
dertil er selvgod og selvmett –
hvordan da vetug bruke vett?

Fra «vettløshet» slå full retrett.
Gå i deg selv. Bruk våkent vett!
Om du vil skjelve vrangt fra rett.
Ellers kan det bli langt fra rett!

Å vite hva vi gjør og vil,
kan våken tenkning føre til.
Før mere forspilles, i livets spill.

Svein Otto Hauffen

har hatt vekt for stortingsrepresentanter fra Fremskrittspartiet.

Mangel på kildekritikk

Mangelen på kompetanse demonstrerer han selv ufrivillig med det eksemplet han avslutter innlegget sitt med. Her forsøker han å begrunne en påstand om at den samiske befolkning på norsk område i 1597 var «ca. 564» personer. Argumentasjonen lider av total mangel på kildekritikk. Det skinner også gjennom i alt han har skrevet, at han opererer med et etnisitetsbegrep der han forutsetter enhet mellom etnisk gruppe, genetisk herkomst og språk. Dette gjør at Adriansen ikke har felles terminolo-

gi med dagens forskere som har innsett at tilkomst av etnisitet i stor grad er en sosial prosess der innvandring bare er ett av flere forhold av betydning. Når samme ord brukes om ulike fenomen, er det vanskelig å føre noen debatt med han.

Dette kan jeg ikke utdype her på grunn av plassen, men jeg anbefaler interesserte å lese de to første kapitlene i Lars Ivar Hansens og Bjørnar Olsens bok: «Samenes historie fram til 1750». Boka har også ei fyldig referanseliste for den som søker å ta stilling selv.

Svar på brevet:

"Vedrørende brev til biskop i Borg" – brevet datert 19. februar 2007 –

Kjære Helga Haugland Byfuglien!
Takk for svar datert 19.2.2007, motatt dagen etterpå, 20.2.2007.

Jeg takker også for at du har lest brevet mitt.

Undertegnede er temmelig sikker på at du er et intelligent menneske, – derimot er jeg mer usikker på om du er et klokt menneske. Det gir ditt

Kunsten - - -

gjenførende faktor i vår tilværelse henfaller til en misforstått maktlære og taler i fullt alvor om «statsmakt», «våpenmakt», «pengemakt» og «tidene» og «konjunktorene» som levende suverene dynastier, (Akademikeren bruker uttrykket: "uavhengig variabel", om det som vi her kaller "suverene dynastier".) som regjerer i verden etter sine innfall og luner; ti dersom man først en gang har oppdagat at alle framskritt i menneskenes historie en gang for alle beror bare på utvidet livsorientering («nytt lys», nye livsformer og nye livsveier) så erkjenner man a priori lyset som den eneste objektivt riktige maktfaktor og da ser man snart at menneskenes historie bare er de menneskelige overbevisningers historie. Ti Gud og Satan er de allmektige og skjebnebestemmende krefter inne i oss — ikke demoner utenfor oss. Det enkelte menneske kan nok føle og oppleve det som om det var allmektige demoner, gode eller onde «overnaturlige» krefter utenfor seg selv og overfor seg selv, for så vidt som tidsånden eller massenes ånd er sterkere enn den enkeltes ånd og faktisk gir seg til kjenne «over oss» og «utenfor oss», men sannheten blir allikevel som Frelseren forsikret oss at riket var inne i oss, og at vi derfor måtte gå i lønnekammeret når vi skulle be, og helst ikke be i forsamlinger.

Når Frelseren sier til Pilatus: «Du har ingen makt som ikke er gitt deg ovenfra», så sikter han nettopp til dette, ti ingen statsmann eller embetsmann har mer makt eller annen makt enn tidsånden og den alminnelige tenkemåte vil det. «Pengene» har nøyaktig så stor makt som menneskene i sin ubevisste lek med pengene gir dem. Dukken har til enhver tid så meget liv som «Lilleba» tenker seg. En vakker dag er dukken «død», og nettopp slik gikk det og går det med alle «molokker» i menneskenes historie, de lever og hersker og har en uhyggelig og mystisk makt så lenge vi tror på dem. Siden «dør de». «Tidene og konjunktorene» er i sannhet lunefulle, nemlig like uberegnelige og lunefulle som vi mennesker selv er, inntil vi får selvkontroll og får fjernet alle «demagogene» fra den offentlige administrasjon.

«Statsmakten» er blitt uhyre meget sterkere i vår tid enn for bare 100 år siden. Og hvorfor? Fordi alle hater og frykter hverandre, og alle sentraliserer seg og skriker på en «sterk stat» og en «sterk», «stor» mann til å styre over oss andre mennesker. I min barndom hadde «nøkker» og «troll» både liv og makt; men nytt lys over naturkreftene «avsjelet disse demoner ute i naturen, og nå er det ikke mer på moten å fortelle barn om «trollene». Men kanskje det kommer igjen? «Cæsarismen» var avskaffet for lenge siden, og «Parlamentarismen» kom på moten fordi tidsånden var uvillig og skeptisk overfor «staten» og «sentrálne» og velvillig overfor det private lille menneske som skulle ha frihet. Det er sant at Gud ga oss norske 17. mai 1814.

**Norske mann i hus og hytte
takk din store Gud.**
Vi fikk folkefrihet «ovenfra». Men siden fikk vi tvangen «ovenfra», fordi vår tidsånd var blitt formørket og var blitt en annen og formatt.
Det er slike kjensgjerninger Bibelen handler om. Når vi altså skal lese

Bibelen for å finne sannheten om Gud og sannheten om oss selv der, så må vi regne med Gud som åndsmakt inne i oss.

David synger således: Fordum grunnfestet du jorden og himlene er dine hendes gjerning. De skal forgå, men du blir stående. De skal alle eldes som et klede og som et kledebon omskifter du dem og de omskiftes, men du er den samme og dine år får ingen ende. Sann. 102, 26—28.

«Jesus Kristus er i dag og i går den samme, ja, til evig tid», sier Hebr. 13, 8. Men når det ser ut som om både Gud og Frelseren forandrer seg, så er det som før angitt altså bare fordi det er vi selv som vokser etterhånden som sannhetens eller villfarelsens lys og ånd hersker og dommer inne i oss.

Tenk i denne forbindelse på den gang vi trodde at jorden sto stille på et fundament. «Hvor var du da jeg grunnfestet jorden?» spør Job. Hvem spente målesnor over jorden? Hvor på ble dens piller nedsenket? eller hvem la dens hjørnestein?» (Job. 38, 4—6.)

Vi husker det forferdelige leven i de lærdes og ufeilbares krets den gang man innså at solen sto stille og at det var vår jord, som for av sted i rommet med veldige hastigheter og med mange forskjellige bevegelser. Vi trodde at jorden sto stille som vi nå tror om oss selv at vi står stille og er «ferdig»-skapte som ved et trylleslag. Menneskene synes ikke å være i besittelse av den «kinetiske sans» eller sansen for det som lever og beveger seg. «Det som vokser gjør ingen larm.» Men denne sans må vi lære oss til å bruke om vi skal oppfatte Bibelen og Guds ord, for det er alt sammen spillevende og skapende dynamikk eller selvvirksom allmektig åndskraft og skaperkraft.

Når Frelseren sier: «Vandrer i sannheten» da betyr det altså det motsatte av statskirkens lære og praksis som «står stille i sannheten», inntil de bedrøvet oppdager at sannheten var levende og ble borte for prestene som bare sto og malte på sine «kverner» og spilte gamle utslitte plater på sin søndagsgrammofon. (Jfr. Ab. 18, 22 «lyd av kvern skal ikke mer høres i deg».)

Det er sikkert bare vår egen treghet, selvtilfredshet og dovenskap som er skyld i at vi ikke oppfatter vår egen skapelse som vekst og utvikling. Vi er «makelige». Derfor organiserer vi oss gjerne i foreninger for at den ene kan bli «make» til den annen. Vi liker ikke bevegelse og uro. Derfor dyrker hele befolkningen på den østlige halvkule de statiske religioner, og derfor drømmer man der om et «Sancta Nirvana», den absolutte ro, den salige likegyldighet og utjevning av alle bevegelser og motbevegelser. Derfor har avholdsfolk en medfødt skrekk for øl og vin fordi slikt skaper uro og mange innfall og impulser, og ofte også irriterende initiativ.

Er det ikke langt mer i Kristi ånd å be om nytt lys — stadig mer lys over livet for å komme videre? Legg merke til Salomos bønn om mer visdom (1. Kong. 3, 5—12), og legg merke til Peters erkjennelse: Herre til hvem skal vi søke hen om ikke til deg som kjenner det evige livs lovmessighet og kan orientere oss derom med dine visdomsord? Det forekommer meg som om «det evige livs ord» tydes i statskirker og sekter som om Kristus hadde holdt foredrag for sine disipler om livet hinsides død og grav?

Kristus henviste oss som nevnt ikke til å stå stille i sannheten, men til å vandre og bevege oss i sannheten for at vi kunne vokse og «vorde fullkommen» som vårt opphav.

Hver gang jeg finner nytt lys over livet oppfatter jeg det 20 umiddelbart som nye ord om det evige liv hvori jeg lever, og som jeg helst av alle ting ønsker å bli fortrolig med. Andre slags «nyheter» er av mindre interesse for oss, hvis vi ønsker å bevege oss i sannheten.

Det jeg altså kritiserer kirken for er ikke dette at den er standhaftig i sin tro og på vakt overfor all vranglære; men jeg bebreider kirken at den spiller den komedie alltid om

igjen at nå har vi da endelig funnet det riktige, og alle feiltrinn i kirkehistorien later vi som om vi har glemt. Kirken benekter jo at vi står midt i skapelsen og at vi trenger nytt lys til frelse, gjenføelse og fornyelse. «Vi er allerede kristne og trenger ikke mer lys.» «Vi ønsker ikke å bli annerledes og det er usant at religion har noe med samfunnslivet på jorden å gjøre.» «Mitt navn er legpredikant Jensen. Jeg vet alt.» «Vårt rike er ikke av denne verden.» «Vi alene vite» osv. Det er denne ånd i kirkefolket som jeg angriper. Det er denne fariseismens ånd som skapte alle Jøssingene og Quislingene som ber Gud om seier over sine fiender,

istedenfor som Salomo om mer lys. Det er denne ånd som i praksis tror på «pengemakt» og «våpenmakt» og som gouterer «organisasjonsmakt» og «statsmakt» og som med 149 mot 1 stemme forkaster undersøkelser, nytt lys, ny orientering, ny erkjennelse som den eneste positive vei til frelse. Det er denne sterile og senile ånd som satte vårt land ute av stand til å klare situasjonen i 1940 da alle sprang hver sin vei uten plan, uten livssyn, uten hyrde, uten frelser og uten noen sann og levende Guds ånd i sin midte. Enhver skulle bli salig i sin tro, var det ikke så?

At du tør, Kenneth Svendsen!

Ditt svarinnlegg i Saltenposten, Fauske, på Håkon M. Pettersens "At dere tør" om Frps klimapolitikk, er interessant lesning både innholdsmessig og språklig.

Innledningsvis sier du i innlegget at m.h.t. FN's klimapanel, som består av 2500 forskere og vitenskapsmenn, så er du usikker på deres konklusjoner. Deretter kommer du med en rekke helt selvfølgelige påstander som f. eks. at temperaturen har svinget i større og mindre grad i (til) alle tider, at kull utvinnes på Svalbard osv. Deretter kommer en lang kvasivitenskapelig utredning om vandamp samt at "luften ligger ikke stille som et lokk", sannsynligvis hentet fra den ene siden, nemlig motstanderne av FN's klimapanel konklusjoner. Likevel ender du opp helt avslutningsvis med å hevde at i motsetning til Håkon M. så er dere fremdeles usikre og hører på begge sider i forskningsmiljøet (DOJs utheving).

Hvordan henger dette sammen, Kenneth Svendsen (Stortingsrepresentant for Frp)?

Det er riktig at temperaturen har

variert gjennom jordklodens lange historie. Svalbardkullet skyldes tropisk klima for millioner av år siden, noe som innbefatter at området den gang lå i ekvatorposisjon p.g.a. en dramatisk endring av jordaksen. Din kommentar om at du ikke har hørt en som har påstått at det skyldes menneskeskapt utslipp, faller selvfølgelig på sin egen urimelighet fordi det er en ren usaklighet.

Ditt forsøk på tallekvilibrisme forbigår jeg i stillhet fordi det viser at du ikke forholder deg uedruelig til din påstand om at du hører på begge sider i forskningsmiljøet: tvert i mot tar du sjansen på bare å høre på den ene siden, nemlig motstanderne av FN's klimapanel, mange av dem er kjøpt og betalt av oljeindustrien selv, bl.a. Exxon.

Du nevner ikke med ett eneste ord at borekjerneuttak av innlandsisen på Grønland og i Antarktis viser at CO2-nivået ikke har vært så høyt som i dag på over 650 000 år. Heller ikke at konsekvensen av global oppvarming fører til en nedkjøling av nordområdene i det lange løp. Dette fordi nedsmeltingen av innlandsisen på Grønland og polisen fører til økende ferskvannsinnsig i havet med deretter fall i saltinnhold, noe som igjen fører til forstyrelser i

havstrømmene, deriblant Golfstrømmen. Siste istid skyldes sannsynligvis en stans i Golfstrømmen, noe som førte til rask nedkjøling/nedisning i løpet av en tiårsperiode. Din avslutningskommentar til Håkon M. om at for mye CO2-rensing kan føre til en ny istid, blir jo derfor uten mening.

Det som forunder meg i denne saken, Kenneth, er at ditt parti med den største selvfølge kan godta en eneste manns såkalte "forskningsrapport" om at samene ikke er Finnmarks urbefolkning, mens partiet like selvfølgelig ikke godtar rapporten fra FN's klimapanel som består av 2500 forskere på verdensbasis. Jeg sikter selvfølgelig til Karstein Adriansens bok "Er samene Finnmarks urbefolkning?" som Frp-representantene Per-Willy Amundsen og Torbjørn Andersen har slukt uten motforestillinger i Stortingsdebatter og avisinnlegg. Adriansen er ingen forsker, derimot en amatørmessig arkeolog som i stor grad "synser" uten vitenskapelig hold i sin bok, noe også universitetsfolk som har vurdert Adriansens "forskning" kan bekrefte (jfr. en debatt i avisa Nordlys for kort tid siden).

Dag O. Johansen

Samfunnsliv

Redaksjon og ekspedisjon
6150 ØRSTA

Abonnement i hele Norden
Kr. 500,- pr år
kr. 250,- pr halvår

Annonsepris kr. 4,- pr mm
1. side kr. 4,50 pr mm

Abonnement kan tegnes
ved poststedene eller
direkte i ekspedisjonen

Sats og trykk:
Møre-Nytt, Ørsta